

Arrest

nr. 217 582 van 27 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in zijn hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 29 oktober 2017 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 6 november 2017 zijn verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 23 februari 2017 in Bulgarije, op 24 augustus 2017 in Kroatië en op 4 september 2017 in Slovenië (Eurodac).

1.2. Op 20 september 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 20 september 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 06/11/2017

Overdracht CGVS: 02/03/2018

U werd op 13 juni 2018 van 14:13 uur tot 18:20 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtou machtig is. Uw voogd dhr. Mignolet en uw advocaat meester Van Doren loco meester Verstrepen waren aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud. Op 24 augustus 2018 werd u een tweede maal gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtou machtig is. Uw voogd dhr. Mignolet en uw advocaat meester Driesen loco meester Verstrepen waren aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een soennitische moslim te zijn en van etnische afkomst Pashtoun te zijn. U bent geboren op 4 september 2002. U bent afkomstig uit het gehucht Dagyan behorend tot het dorp Nawar gelegen in het district Hesarak, provincie Nangarhar. U ging naar school tot de achtste klas. Uw vader was leraar in de school waar u les volgde. Uw paternale oom was lid van de taliban, uw vader ging niet akkoord hiermee. Uw oom kwam ongeveer een jaar voor uw vertrek om het leven bij een gevecht.

Uw school was gelegen naast een heuvel van waar de taliban het districtscentrum beschoten. Op een dag riep het districtshoofd alle leraren van de school naar het districtshuis. Hij zei dat er van de richting van de school geschoten werd door de taliban. Omdat uw vader ouder was dan de andere leraren en omdat zijn relatie met de taliban beter was gezien uw oom als martelaar stierf voor de taliban ging uw vader met de taliban spreken en vroeg hij hen niet meer te schieten. De taliban begonnen echter opnieuw het districtscentrum te beschieten. Toen er van het districtscentrum teruggeschoten werd raakten kogels de omgeving van de school. Uw vader vroeg opnieuw aan de taliban om niet meer te schieten, maar ze bleven het doen. Alle leraren gingen dan opnieuw naar het districtshoofd en informeerden hem dat de taliban bleven schieten. Het districtshoofd beloofde dat hij de veiligheidstroepen zou informeren zodat ze niet op de school zouden schieten. Toen de leraren terugkwamen van het districtshuis zagen de dorpelingen dit en informeerden ze de taliban. Een tijdje later plaatsten mensen van het districtshuis bommen, een aantal talibanleden werd daardoor gedood. Dit was problematisch voor uw vader omdat de taliban er hem van verdachten met de overheid samen te werken. De taliban trokken naar de school en namen vijf leraren, waaronder uw vader, mee. Uw vader werd een aantal nachten gevangen gehouden. Hij werd ervan beschuldigd samengewerkt te hebben met de autoriteiten in ruil voor geld. Eerder hadden de taliban uw vader ook al gewaarschuwd dat hij moest stoppen met zijn werk en met hen moest samenwerken. Ze wilden ook dat u zich aansloot bij hen.

Uw vader en twee leraren slaagden erin te ontsnappen. Uw vader kwam 's nachts naar huis. Diezelfde nacht vertrok hij samen met u en uw oudere broer Z., die een mentale handicap heeft. Jullie gingen naar Sherzad en bleven daar een paar dagen. Toen uw vader naar huis belde, vertelde uw moeder dat de taliban gekomen waren maar dat ze niets gezegd hadden omdat ze niets zeggen tegen vrouwen en kinderen. De taliban zouden aan andere personen gezegd hebben dat niemand uw familie mocht helpen. Uw vader stuurde u dan naar het buitenland om u in veiligheid te brengen. Uw vader en uw broer Z. bleven achter in Sherzad. Later keerde uw vader één keer terug naar huis, daarna ging hij weer weg omdat hij gezocht werd door de taliban. U weet niet waar uw vader en uw broer momenteel verblijven.

Uw reis naar België duurde ongeveer een jaar. Na aankomst in Europa verbleef u een drietal maanden in Bulgarije en acht maanden in Servië. U kwam aan in België op 29 oktober 2017 waar u op 6 november 2017 een verzoek om internationale bescherming deed.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende kopieën van documenten neer tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS): uw geboortekaart en bijhorende vertaling, uw taskara (Afghaans identiteitsdocument) en bijhorende vertaling, de bankkaart van uw vader, een certificaat van uw vader, een attestatie van uw problemen, een aanwezigheidslijst van uw vader, een document van uw vader, uw schoolrapport, foto's van uw paternale oom, foto's van uw reisweg. Na het eerste en tweede persoonlijk onderhoud legde u bijkomend de links van de Facebookprofielen van uzelf en uw maternale oom en kopieën van aanwezigheidslijsten van uw vader en een document in verband met uw vaders werk neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhouden uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 13/06/2018, hierna CGVS 1, p. 2, en notities CGVS 24/08/2018, hierna CGVS 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden aan uw beweerde recente verblijf in het dorp Nawar, gelegen in het district Hesarak, provincie Nangarhar, Afghanistan.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u gedurende de persoonlijke onderhouden weinig doorleefde, vage en deels incorrecte verklaringen aflegde over uw beweerde woonplaats en regio van herkomst in Afghanistan. Gevraagd uw dorp Nawar te beschrijven zodat de protection officer zich kon voorstellen hoe het eruitziet en zoveel mogelijk te vertellen over uw dorp, verklaarde u slechts dat u in Nawar, meer bepaald in Dagyan, woonde, dat uw school, waar u zeven jaar studeerde, in Nawar was, en dat jullie woning in Nawar was (CGVS 1, p. 8). Dat uw huis en uw school in uw dorp gelegen zijn is een dermate vage beschrijving dat ze op om het even welke plaats van toepassing zou kunnen zijn.

Toen u aangespoord werd meer te vertellen over Nawar verklaarde u dat Nawar een klein dorp is dat vastgemaakt is aan het dorp Jokaan (CGVS 1, p. 8). Vervolgens noemde u een aantal dorpen en plaatsen op die in de omgeving van Nawar liggen (CGVS 1, p. 8). Er dient echter opgemerkt te worden dat uw verklaringen over de regio deels incorrect zijn. Zo gaf u aan dat Nawar "vastgemaakt" is aan het dorp Jokaan, dat oostwaarts ligt (CGVS 1, p. 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat Jokaan, bestaande uit een aantal subdorpen zoals Nar Goshi, Arab Khail en Shaikhan, zich uitstrekt over een andere vallei op ruime afstand van uw dorp. Jokaan is bijgevolg helemaal niet vastgemaakt aan uw dorp. Voorts zei u dat uw dorp zuidwaarts onder meer vastgemaakt is aan Tomani (CGVS 1, p. 8). Uit kaarten waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat Tomani evenmin vastgemaakt is aan Nawar of Dagyan en dat het volledig geïsoleerd zuidwaarts gelegen is. U verklaarde dat ten westen van uw dorp Dando, Sra Kala en Abzingyani gelegen zijn (CGVS 1, p. 8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) ligt Sra Kala inderdaad net ten westen van Dagyan. Abzingyani (of Abi Zangani) daarentegen strekt zich uit over een vallei op minstens 15 kilometer ten westen van uw dorp. Het is opmerkelijk dat, wanneer u gevraagd werd uw eigen dorp zo uitgebreid mogelijk te beschrijven, u slechts enkele algemeenheden over uw dorp vertelde en dan meteen de ligging van andere plaatsen in de regio, waarvan sommige op ruime afstand van uw dorp liggen, aangaf, dit terwijl u niet gevraagd werd naar deze informatie. Gevraagd hoe u de namen van al die plaatsen die u opnoemde kende, antwoordde u slechts vaagweg dat die dorpen in jullie omgeving liggen (CGVS 1, p. 8). Toen u gevraagd werd of u naar al die plaatsen bent geweest, antwoordde u ontkennend, u zei dat u enkel naar school en soms naar de bazaar en het districtcentrum ging en dat u zelfs niet vaak naar het districtcentrum ging, uw moeder liet u namelijk niet vaak gaan omwille van de taliban en de conflicten (CGVS 1, p. 8).

Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd werd of er nog plaatsen of dorpen waren waar u naartoe ging, naast de school, de bazaar en het districtcentrum, zei u plots dat u soms u ook naar andere plaatsen ging, zoals Jokaan, Abzingyani en Shabak (CGVS 2, p. 12). U zou naar Jokaan en Abzingyani geweest zijn met uw vrienden en uw moeder om burens en kennissen te bezoeken, jullie zouden veel mensen kennen daar (CGVS 2, p. 12). Gevraagd wat u daar ging doen met vrienden, zei u dat u naar Jokaan ging met een vriend als u iets nodig had van Jokaan of om burens te bezoeken (CGVS 2, p. 12). Toen u gevraagd werd wat voor dingen u in Jokaan moest gaan halen, gaf u als voorbeeld dat u bloem, shampoo of suiker ging halen in Jokaan als die op was bij jullie thuis en als jullie niet naar de bazaar konden gaan (CGVS, p. 13).

Jullie gingen naar Jokaan en andere plaatsen zoals Abzingyani en Shabak om dingen te halen en burens van die dorpen kwamen bij jullie thuis kleine dingen zoals wasgel halen als ze die nodig hadden, zo zei u (CGVS, p. 13). Deze verklaringen overtuigen allermindst. Enerzijds is het vreemd dat u tijdens het eerste onderhoud expliciet verklaarde enkel naar de school, de bazaar en het districtcentrum geweest te zijn

en niet naar andere dorpen, u zei toen ook dat u boodschappen voor uw moeder ging halen in de bazaar en medicijnen in het ziekenhuis en maakte geen melding van andere plaatsen waar u dingen ging halen (CGVS 1, p. 11). Tijdens het tweede onderhoud verklaarde u echter wel met vrienden en met uw moeder naar andere dorpen zoals Joka en Abzingyani geweest te zijn om burens of kennissen te bezoeken of dingen te halen. Bovendien is het weinig aannemelijk dat u zich naar Joka of Abzingyani verplaatste om alledaagse producten zoals bloem, suiker of shampoo te verkrijgen. Hoewel het CGVS kan aanvaarden dat het soms niet mogelijk was om naar de lokale bazaar te gaan, is het niet aannemelijk dat u dergelijke producten dan bij "burens" in Joka of Abzingyani ging halen, deze plaatsen liggen volgens toegevoegde informatie immers respectievelijk op minstens zo'n 10 en 15 kilometer van uw dorp, bovendien blijkt uit de toegevoegde kaart dat er heel wat andere dorpen veel dichterbij uw dorp Dagyan gelegen zijn. Uw verklaring dat uw moeder u niet veel liet gaan omwille van de taliban en de conflicten (CGVS, p. 8) doet dit des te meer wringen, als de situatie inderdaad zo onveilig was is het immers uiterst vreemd dat u 10 kilometer of meer te voet zou gaan om shampoo te gaan halen. Uw verklaringen over de ligging van Joka, waar u soms met vrienden en met uw moeder naartoe zou geweest zijn en waar u burens en kennissen zou hebben die u soms ging bezoeken, overtuigen evenmin. Zo denkt u dat Joka op 20 minuten wandelen van uw huis ligt (CGVS 1, p. 8 en CGVS 2, p. 13). Uit de toegevoegde kaart blijkt echter dat het begin van de vallei waarin dorpen behorende tot Joka liggen op zo'n 10 kilometer van uw dorp Dagyan gelegen is, wat aanzienlijk verder is dan 20 minuten wandelen. Het CGVS houdt rekening met uw jonge leeftijd en verwacht niet noodzakelijk dat u gedetailleerde verklaringen kan geven over plaatsen die op ruime afstand van uw eigen dorp liggen, echter kan wel verwacht worden dat u aannemelijke verklaringen kan afleggen over de plaatsen in uw regio waar u soms naartoe ging, u slaagt er echter niet in dit te doen.

Het CGVS peilde verder op verschillende manieren naar uw leefwereld, rekening houdend met uw jeugdige leeftijd en uw woonplaats in een ruraal gebied. Echter overtuigden uw verklaringen over uw dagelijkse leven en leefwereld niet zoals blijkt uit onderstaande opmerkingen.

Met betrekking tot uw dagelijkse leven verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u naar school ging, naar huis kwam en thuis hielp met klusjes zoals boodschappen halen (CGVS 1, p. 9, 10). Gevraagd wat u nog zoal deed elke dag behalve naar school gaan, antwoordde u vaagweg dat u niets specifiek deed (CGVS 1, p. 10). U zei tot tweemaal toe dat u niet speelde in Afghanistan (CGVS 1, p. 10). Uw verklaring hiervoor, met name dat er conflicten zijn en dat je kan geraakt worden door kogels (CGVS 1, p. 10), overtuigt niet. Het is immers weinig aannemelijk dat er gedurende uw hele jeugd continu geschoten werd in uw regio, bovendien kan aangenomen worden dat er ook veilige plaatsen waren om te spelen, zoals in en rondom uw eigen woning. Voorts merkt het CGVS op dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, toen u gevraagd werd te vertellen over de foto's van uw regio op uw Facebookprofiel, spontaan vertelde dat jullie allemaal in Sobadkhan qala, een plaats op de foto, gingen spelen (CGVS 2, p. 9). Toen u erop gewezen werd dat u eerder gezegd had dat u niet speelde, zei u slechts dat u soms speelde en meestal thuisbleef (CGVS, p. 9). Dat u uw verklaringen over uw dagelijkse leven op dergelijke wijze aanpast doorheen de verschillende onderhouds doet twijfels rijzen over uw geloofwaardigheid.

Hoewel u de oudste fysiek en mentaal gezonde zoon bent van uw gezin – uw oudere broer Z. heeft immers mentale problemen (CGVS 1, p. 10, 11 en CGVS 2, p. 11) – is uw kennis over bepaalde aspecten met betrekking tot uw familiale leven opvallend gebrekkig. Zo verklaarde u dat uw familie gronden had die verkocht werden voor 6000 dollar om uw reis te betalen (CGVS 1, p. 11, 16). U weet echter niet hoeveel gronden uw familie had, wat er op die gronden geteeld werd, waar die gronden lagen en wie ze bewerkte (CGVS 1, p. 11 en CGVS 2, p. 11). Dat u de gronden niet gezien hebt, dat het niet belangrijk was voor u waar de gronden lagen en dat u zelf niet op de gronden werkte omdat u nog jong was verklaart uw gebrekkige kennis niet (CGVS 1, p. 11 en CGVS 2, p. 11). In de context van de Afghaanse cultuur is het immers weinig aannemelijk dat uw vader u, als oudste gezonde zoon, nooit iets verteld zou hebben over jullie gronden, zoals u beweert (CGVS 2, p. 11).

Gevraagd welke gewassen mensen in uw dorp telen, noemde u er een aantal op (CGVS 1, p. 11). Toen u vervolgens gevraagd werd wat er in die tijd van het jaar (het onderhoud had plaats op 13 juni), in de zomer, klaar was om te oogsten, gaf u het volgende antwoord: "In de zomer, hamal, saur, jauza, hamal saur, jauza is lente. Op 15 jauza oogsten ze tarwe.

Tarwe is klaar dan op 15 jauza, tarwe, tarwe. Ze zetten het erop in de achtste maand in aqrah en ze oogsten op 15 jauza" (CGVS 1, p. 11). Hoewel tarwe inderdaad geoogst wordt in de periode van de tweede helft van mei tot de eerste helft van juni, wat overeenstemt met eind saur tot eind jauza in de Afghaanse kalender, geeft uw antwoord sterk de indruk ingestudeerd te zijn. Uw verklaring dat alle

kinderen in Hesarak weten wanneer de oogst van tarwe is omdat dit het enige werk is daar (CGVS 1, p. 13) is weinig overtuigend, temeer u als kind uit Hesarak dusdanig vaag bleef wanneer u vragen gesteld werden over het gebruik van uw familiegronden.

Toen u tijdens het tweede onderhoud op 24 augustus 2018 gevraagd werd wat voor werk u in die tijd van het jaar, met name in de late zomer, zou doen op jullie velden bij jullie woning, zei u "We oogstten de tarwe in de zomer, daarna lieten we de velden voor een tijdje zonder iets te planten" (CGVS 2, p. 10). Dit was echter geen antwoord op de vraag want jullie hadden geen tarwe op jullie velden, jullie teelden enkel maïs en "eetbare dingen", met name groenten (CGVS 2, p. 10, 11). Toen u nogmaals gevraagd werd wat u zou doen op jullie velden in die tijd van het jaar, noemde u een aantal maanden op, telde u op uw vingers en zei u uiteindelijk dat maïs op dat moment rijp is en geoogst wordt (CGVS 2, p. 10). Gevraagd waarom u op uw vingers moest tellen en enige tijd moest nadenken over die vraag, gaf u als reden dat dit het "season" (u gebruikte het Engelse woord) is (CGVS 2, p. 10). Dit alles is allesbehalve overtuigend. Vooreerst blijkt uit toegevoegde informatie dat maïs in uw regio geoogst wordt in oktober, niet op het einde van de zomer. Dat u wel correct kan aangeven wanneer tarwe, een gewas dat uw familie niet teelde, wordt geoogst, maar een foutieve oogsttijd van maïs, een gewas waarvan uzelf hielp bij de teelt ervan (CGVS 2, p. 11), vermeldt, tast de geloofwaardigheid van uw bewering steeds in Hesarak gewoond te hebben aan. Daarnaast is het opvallend dat u herhaaldelijk een aantal maanden opnoemde en op uw vingers telde vooraleer vragen over het landbouwwerk te beantwoorden. Nochtans zou u de maanden op school niet aangeleerd hebben, u zou ze slechts thuis op vraag van uw vader geleerd hebben, en uit uw verdere verklaringen over de schoolvakantie (CGVS 2, p. 12) blijkt dat u moeite hebt om de maanden spontaan te gebruiken. Dat u om vragen over landbouw te beantwoorden teruggrijpt naar de namen van maanden waarmee u niet zo vertrouwd bent, terwijl de protection officer helemaal niet naar maanden vroeg en u deze vragen perfect had kunnen beantwoorden zonder vermelding van de maanden, wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis. Zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd, roept het vragen op dat de informatie die u kon geven aan het Commissariaat-generaal over het landbouwwerk dat u deed in uw eigen dorp ingestudeerd overkomt en deels foutief is.

Uw herhaaldelijk gebruik van Engelse woorden voor alledaagse begrippen doet verdere twijfels rijzen over uw bewering steeds in Hesarak gewoond te hebben. Hierboven werd reeds opgemerkt dat u het woord "season", dat geen Pashtou woord is, gebruikte. U gebruikte voorts onder meer de Engelse woorden "hand", "metered" en "driving" (CGVS 2, p. 6, 10, 14). Sprekend over groenten op jullie velden hanteerde u de term "salad" (CGVS 2, p. 9, 11). Uw verklaring dat u soms Pashtou met andere talen vermengt omdat u een lange reisweg achter de rug hebt en omdat u in het opvangcentrum samen met Daritaligen woont, die groenten "salad" noemen, overtuigt niet. Het is immers weinig aannemelijk dat u talen zou vermengen wanneer u over alledaagse dingen en begrippen uit uw eigen dorp in Afghanistan spreekt. Uw opmerking dat groenten in het Dari "salad" worden genoemd blijkt niet correct te zijn, volgens de aanwezige tolk, die het Pashtou en het Dari machtig is, worden groenten immers zowel in het Dari als in het Pashtou "tarkari" genoemd (CGVS 2, p. 12).

U ging in Afghanistan naar school tot de achtste klas. U kreeg er onder meer les geschiedenis (CGVS 1, p. 10). Toen u gevraagd werd te vertellen wat u leerde in de les geschiedenis, zei u dat het niets speciaals was, dat u leerde over de geschiedenis van Afghanistan, informatie over Afghanistan en over andere landen (CGVS 1, p. 10). Toen u nogmaals gevraagd werd wat u leerde over de geschiedenis van Afghanistan in de les, zei u slechts dat u veel dingen leerde over Afghanistan (CGVS 1, p. 10). Op de vraag een paar dingen te vertellen die u leerde in de geschiedenisles, antwoordde u dat u leerde over Afghanistan, hoeveel provincies en districten er zijn, hoeveel seizoenen en maanden (nochtans verklaarde u later dat u niet over de maanden leerde op school, CGVS 2, p. 12), wat de oppervlakte en bevolking is (CGVS, p. 10). Aangezien de door u opgenoemde elementen geen betrekking hebben op de geschiedenis van Afghanistan, werd u opnieuw gevraagd wat u leerde over de geschiedenis van Afghanistan, u verklaarde echter dat u voor de rest niets anders leerde, dat u jong was en dat ze u niet veel leerden (CGVS, p. 10). Toen u gevraagd werd namen op te noemen van beroemde mensen uit het verleden van Afghanistan, kon u slechts Karzai en Ashraf Ghani opnoemen (CGVS 1, p. 10). Toen u later gevraagd werd of u nog van andere bekende Afghanen gehoord hebt antwoordde u ontkennend (CGVS 1, p. 13). Dat u niets kan vertellen over de geschiedenis van Afghanistan en met uitzondering van de huidige en vorige president van Afghanistan geen enkele bekende Afghaan kan opnoemen uit de recente of oudere geschiedenis van uw land doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw bewering tot de achtste klas naar school geweest te zijn in Hesarak. Zelfs rekening houdend met het lagere onderwijsniveau in Afghanistan kan verwacht worden dat u iets zou kunnen vertellen over de geschiedenis en beroemde figuren uit het verleden van uw land, zeker gezien geschiedenis een vak was

waarover u veel probeerde te leren en uw vader, die u thuis ook hielp met uw studies, onder meer les geschiedenis gaf (CGVS 1, p. 14, 21).

Met betrekking tot de twee landschapsfoto's op uw Facebookprofiel, waarvan u beweert dat ze foto's van uw dorp Nawar en de omgeving rond Nawar zijn (CGVS 2, p. 8, 9), dient opgemerkt te worden dat niet objectief kan vastgesteld worden dat deze foto's inderdaad van Nawar zijn. Zelfs als deze foto's inderdaad van Nawar zouden zijn, volstaat het bezit van deze foto's niet om uw herkomst uit de door u beweerde regio aan te tonen, u staat immers niet op de foto's. U verklaarde dat u deze foto's kreeg van uw maternale oom, u zou hem gevraagd hebben foto's te sturen omdat u uw huis en uw regio miste (CGVS, p. 9, 10). Gevraagd of uw oom u nog andere foto's stuurde van uw dorp of uw familie, antwoordde u negatief en zei u dat u het hem niet vroeg (CGVS 2, p. 10). Dat u wel in het bezit bent van foto's van uw dorp genomen en verzonden door uw oom, maar geen foto's van uw moeder en andere familieleden hebt, die het volgens uw oom goed stellen, en zelfs niet om foto's van uw familie hebt gevraagd, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen en doet vermoeden dat u deze foto's en de bijhorende informatie over de plaatsen op de foto's op een andere wijze hebt verkregen. Het CGVS merkt voorts op dat het Facebookprofiel van uw oom S.A., met wie u via Facebook in contact bent, een quasi leeg profiel is met slechts twee landschapsfoto's en als enige vermelding Hesarak als woonplaats (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Hieruit kan niet afgeleid worden dat dit een authentiek profiel van een bestaand persoon is, laat staan dat u familiale banden zou hebben met deze persoon. Overigens zijn uw verklaringen over uw oom S.A. ook weinig overtuigend. Zo zei u dat S.A. niet uw biologische oom is, hij zou uw stiefom langs maternale kant zijn en uw moeder zou hem haar broer noemen (CGVS 1, p. 21). Hoewel u meestal naar hem verwees als uw maternale oom noemde u hem soms uw paternale oom (CGVS 2, p. 7, 17). U zei voorts niet te weten wat voor relatie hij heeft met uw moeder, u weet niet of uw moeder opgroeide samen met S.A., u weet enkel dat hij een dorpsgenoot is die naast jullie woonde (CGVS 2, p. 7 en CGVS 1, p. 14). In de Afghaanse context waar familiebanden een grote rol spelen is het weinig aannemelijk dat u zo weinig zou weten over deze persoon die uw stiefom zou zijn, die naast uw gezin woonde en die het enige familielid zou zijn in Afghanistan met wie u nu nog contact hebt. Dat u zelfs niet weet of S.A. en uw moeder samen opgroeiden terwijl uw moeder hem haar broer noemt en ze zelf geen biologische broers of zussen heeft, is merkwaardig (CGVS 1, p. 21).

Op de vraag of u zich natuurgebeurtenissen of –rampen herinnert in uw regio, zoals overstromingen en aardbevingen, antwoordde u dat er kleine aardbevingen gebeuren in een land zoals Afghanistan. Overstromingen waren er niet, zo zei u, het waterniveau van de rivier ging soms omhoog en dan zag u hout in de rivier (CGVS 2, p. 14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er in september 2011 overstromingen waren in Hesarak waarbij onder meer in uw dorp Nawar huizen, gronden en waterkanalen werden vernield en dieren om het leven kwamen. Het CGVS verwacht geen gedetailleerd relaas betreffende deze overstroming gezien u op dat moment zo'n negen jaar oud was, er kan echter wel verwacht worden dat u zich deze overstroming herinnert.

U verklaarde dat het soms sneeuwde in uw regio (CGVS 2, p. 14). Gevraagd aan te geven hoeveel sneeuw er lag in uw dorp in de winter, toonde u herhaaldelijk met uw handen ongeveer 10 tot 20 centimeter, u zei dat het niet meer dan dat sneeuwde (CGVS 2, p. 15). Toen u gevraagd werd of u zich periodes herinnerde dat er veel meer sneeuw viel dan gewoonlijk, zei u dat u het zich niet kon herinneren (CGVS 1, p. 15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat er in 2012 tot 100 cm sneeuw viel in Hesarak, dat de wegen van Hesarak naar Jalalabad gesloten waren en dat 70 procent van de kinderen ziek waren door de extreme koude. Dat u zich dit niet herinnert doet verdere twijfels rijzen over uw beweerde herkomst uit Hesarak.

Met betrekking tot de bemerking van uw advocaat dat er soms abstracte vragen gelinkt aan tijd en ruimte werden gesteld, zoals de vraag naar het laatste feest dat u meemaakte in Afghanistan, de hoogte van de sneeuw en de grootte van jullie velden, en dat het niet evident is voor een minderjarige om zulke vragen te beantwoorden (CGVS 2, p. 18), merkt het CGVS op dat deze vragen betrekking hebben op uw directe leefwereld, dat er op een concrete, niet op een abstracte, manier werd gepeild naar uw kennis en dat kan verwacht worden dat een minderjarige van uw leeftijd in staat is dergelijke vragen te beantwoorden. Het CGVS voegt toe dat u gevraagd werd de hoogte van de sneeuw aan te geven met uw handen, wat u ook zonder aarzelen deed, en dat u de grootte van de velden aangaf op verschillende manieren, u vergeleek de velden met name met de kamer en gaf de oppervlakte ervan in bispas en vreemd genoeg zelfs in vierkante meter aan (CGVS 2, p. 10, 15).

Dat u wel enige feitelijke kennis hebt van uw district is niet voldoende om aan te tonen dat u voor uw komst naar België in Hesarak woonde, het is immers verre van ondenkbaar dat u dergelijke kennis via het internet of via contacten met derden hebt verworven. Dat u de feitelijke kennis die u heeft niet kan staven met doorleefde verklaringen, doet verder de indruk ontstaan dat deze kennis van ingestudeerde aard is.

Het CGVS merkt voorts op dat volgens informatie in het administratief dossier u op 4 september 2017 een verzoek om internationale bescherming deed in Slovenië. U gaf daar dezelfde naam en nationaliteit op als in België, maar u verklaarde er dat u geboren bent in 2000 in Peshawar. Geconfronteerd met deze vaststelling zei u aanvankelijk dat u hier niet van wist en dat u vergeten was wat u zei in Slovenië (CGVS 1, p. 7). Later verklaarde u dat u de dingen in Slovenië misschien niet goed begrepen had (CGVS 1, p. 7). Tijdens uw tweede onderhoud zei u dat u misschien gezegd hebt dat u in Peshawar geboren bent maar dat u het zich niet herinnert (CGVS 2, p. 8). Pas op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud gaf u toe in Slovenië gezegd te hebben dat u in Peshawar geboren bent, u zou dit gezegd hebben op aanraden van andere mensen maar het zou niet de waarheid zijn (CGVS 2, p. 15). Hoewel u er herhaaldelijk op werd gewezen dat het CGVS uw nood aan bescherming niet correct kan beoordelen als het geen zicht heeft op waar en in welke omstandigheden u woonde voor uw komst naar België, wat tot een negatieve beslissing kan leiden, en u herhaaldelijk expliciet geïnformeerd werd dat het niet noodzakelijk een probleem is als u elders in Afghanistan of in een ander land zoals Pakistan zou gewoond hebben, bleef u volhouden dat u uw hele leven in Hesarak hebt gewoond, dat u niet in Pakistan geboren bent en dat u er nooit gewoond hebt (CGVS 1, p. 7, 13 en CGVS 2, p. 8, 15, 16).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in Dagyan, gehucht van het dorp Nawar, gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

Met betrekking tot uw vluchtrelaas kunnen bovendien een aantal merkwaardigheden vastgesteld worden. Vooreerst gaf u aanvankelijk als reden voor uw komst naar België dat uw vader u vertelde dat er een probleem was met de taliban en dat hij u de echte reden niet gaf, hij zou u verteld hebben dat u het land moest verlaten omwille van uw veiligheid (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 31/10/2017). Tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 26 februari 2018 verklaarde u dat uw vader door de taliban bedreigd werd omwille van zijn werk als leerkracht op een meisjesschool en dat uw vader, uw broer Z. en u gevraagd werden samen te werken met hen (DVZ, vragenlijst CGVS). Het is opmerkelijk dat u bij het CGVS een gedetailleerd relaas gaf, onder meer over uw vader die meegenomen en een aantal dagen vastgehouden werd door de taliban en over uw paternale oom die lid was van de taliban (CGVS 1, p. 15-17), maar dat u deze elementen niet vermeldde bij uw eerdere interviews. Toen u erop gewezen werd dat u bij uw eerste gesprek gezegd had dat uw vader slechts verteld had dat er een probleem was met de taliban en dat hij niet de echte reden gaf, terwijl u bij het CGVS een gedetailleerde uitleg gaf, repliceerde u dat het eerste interview kort was en dat ze niet veel dingen vroegen (CGVS 1, p. 17). Dit verklaart deze omissies echter niet voldoende. U zou immers op de hoogte zijn van de vasthouding en problemen van uw vader omdat uw vader u dit zelf verteld heeft en u wist in Afghanistan reeds over de problemen van uw vader en het feit dat uw oom bij de taliban was, zo zei u (CGVS 1, p. 17 en CGVS 2, p. 8). Dat u zulke essentiële gegevens van uw relaas, die rechtstreeks aanleiding tot uw vertrek gaven, niet vermeldde bij de DVZ en de dienst Minteh kan dan ook niet verklaard worden door het feit dat deze interviews kort waren.

Voorts is het opmerkelijk dat u weliswaar een vrij uitgebreid spontaan vluchtrelaas gaf, maar dat u nauwelijks kon antwoorden op specifieke vragen. Zo weet u niet door wie uw vader meegenomen is, waar uw vader vastgehouden werd en hoe hij erin slaagde te ontsnappen, uw vader zou u dit niet verteld hebben (CGVS 2, p. 16). Het is opmerkelijk dat uw vader u wel verteld zou hebben over zijn vasthouding en wat daar gebeurde, onder meer hoe hij ondervraagd werd door de taliban (CGVS 1, p. 16), maar dat hij niets vertelde over zijn ontsnapping, de personen die hem vasthielden en zijn plaats van vasthouding.

Er dient voorts opgemerkt te worden dat u geen duidelijk zicht biedt op de verblijfplaats van uw familie. Hoewel u via Facebook in contact bent met uw maternale oom (CGVS 1, p. 4 en CGVS 2, p. 4) hebt u geen idee waar uw vader en broer Z. verblijven. Jullie zouden samen naar het district Sherzad gegaan zijn, u weet echter niet op welke plaats in Sherzad jullie verbleven, u weet ook niet bij wie jullie daar verbleven en u weet evenmin of de persoon bij wie jullie verbleven een vriend, een familielid of iemand anders was (CGVS 2, p. 5). Toen u in Servië was had u één keer telefonisch contact met uw vader, uw vader vertelde toen niet waar hij was en u hebt het ook niet gevraagd, wat toch wel merkwaardig is gezien u samen met uw broer en uw vader uw dorp ontvlucht was terwijl uw moeder en andere broers en zus

achtergebleven waren (CGVS 2, p. 6). U weet niet of uw vader en broer nu nog in Sherzad verblijven of waar ze verblijven (CGVS 1, p. 13 en CGVS 2, p. 5, 7). Na uw eerste onderhoud bij het CGVS hoorde u van uw oom dat uw vader één keer naar huis is gekomen, daarna zou hij weer gevlucht zijn van de taliban (CGVS 2, p. 5). Uw oom vertelde u niet meer over uw vaders bezoek, hij zei ook niet waar uw vader naartoe ging na zijn vertrek en zei niets over uw broer Z., u weet zelfs niet of uw broer samen met uw vader naar huis kwam (CGVS 2, p. 5). Uw moeder was op het moment van uw vertrek in uw dorp, maar u weet niet waar ze nu verblijft, uw oom heeft u dat niet verteld ondanks het feit dat hij vertelde dat ze het goed stelt (CGVS 2, p. 7). Dat u uiteindelijk zei dat u uw oom S.A. niet vertrouwt lijkt slechts een excuus te zijn voor uw onwetendheid over uw familie, u gaf geen aannemelijke verklaring voor waarom u hem niet zou vertrouwen (CGVS 2, p. 7). Hoewel u erop gewezen werd dat het belangrijk is dat het CGVS een goed zicht heeft op de situatie van uw familie bleef u volhouden dat u niet weet waar ze nu verblijven (CGVS 1, p. 19 en CGVS 2, p. 7). Dat u ondanks contacten met uw oom niets zou weten over de huidige verblijfplaats van uw ouders, broers en zus is gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen niet geloofwaardig. Het CGVS kan enkel concluderen dat u geen zicht biedt op uw familiaal netwerk in Afghanistan.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat alle door u neergelegde Afghaanse documenten, met name uw geboorteregistratiekaart, uw taskara, uw schoolrapport, uw vaders bankkaart, uw vaders opleidingscertificaat, uw vaders schooldocumenten, het document over de beweerdde problemen en de foto's van uw paternale oom, kopieën zijn, die een geringe bewijswaarde hebben gezien deze makkelijk door middel van knip- en plakwerk bewerkt kunnen worden. Deze documenten volstaan aldus niet om uw beweerdde recente herkomst uit Hesarak aan te tonen. Uw verklaring voor het ontbreken van originelen, met name dat er geen elektriciteit is in uw regio, dat er geen winkels van de post zijn en dat mensen daar niet weten wat een postkantoor is (CGVS 1, p. 4 en CGVS 2, p. 4), overtuigt niet, zeker gezien uw oom S.A., die u de kopieën bezorgde en met wie u in contact bent via Facebook, chauffeur is en bijgevolg in staat moet zijn om andere plaatsen, waar wel postkantoren zijn, te bereiken (CGVS 1, p. 4 en CGVS 2, p. 14). Dat uw oom weigerde de originele documenten te verzenden zoals u uiteindelijk beweerdde (CGVS 2, p. 4) is weinig aannemelijk gezien uw oom wel de inspanning deed om u op kopieën van de documenten, Engelse vertalingen ervan en foto's van uw dorp te bezorgen. Het is bovendien helemaal niet geloofwaardig dat uw familie er wel in slaagde gecertificeerde Engelse vertalingen van uw taskara en geboorteregistratiekaart te bekomen maar er niet in slaagde de originele documenten te versturen. Toen u hiermee geconfronteerd werd wist u enkel te zeggen dat u ook verbaasd bent en dat Hesarak niet veel faciliteiten heeft, wat geen afdoende verklaring is (CGVS, p. 19). U slaagde er overigens niet in informatie te geven over hoe uw familie de vertalingen verkreeg (CGVS 1, p. 19). Met betrekking tot de kopie van de geboorteregistratiekaart dient opgemerkt te worden dat de datum van uitgifte van dit document 22 mizan 1396 (westerse kalender 14 oktober 2017) is, wat geruime tijd na uw aankomst in Europa en kort voor uw verzoek om internationale bescherming in België is. Nochtans verklaarde u aanvankelijk dat u de geboorteregistratiekaart thuis had toen u nog in Afghanistan was (CGVS 1, p. 18). Toen u gewezen werd op deze tegenstrijdigheid verklaarde u plots dat het mogelijk is dat de oude geboorteregistratiekaart gescheurd was en dat er een nieuwe gemaakt werd, u kon daar echter niets over zeggen (CGVS 1, p. 19). Dat u uw verklaringen plots wijzigde na confrontatie met een tegenstrijdigheid en niet afdoende kan verklaren waarom dit document na uw vertrek werd opgesteld, noch hoe uw familie aan Engelse vertalingen van dit document en uw taskara kwam, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aan. Met betrekking tot de foto's van uw paternale oom dient opgemerkt te worden dat u niet kan staven dat deze persoon inderdaad uw oom is en dat hij lid was van de taliban. Met betrekking tot de foto's van uw reis naar Europa dient opgemerkt te worden dat deze foto's geen bewijswaarde hebben met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Over het geheel van de door u neergelegde Afghaanse documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/ EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens de persoonlijke onderhouden op de zetel van het CGVS d.d. 13/06/2018 en 24/08/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling

dat er twijfels waren over uw beweerde plaat van eerder verblijf en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS 1, p. 13 en CGVS 2, p. 8, 15). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Hesarak in de provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikels 4, 14, §4, 17, §2 en artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (KB van 11 juli 2003), van artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) en van de samenwerkingsplicht, schending van artikel 24.2 van het

Handvest van Grondrechten van de Unie, de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), schending van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van de zorgvuldigheidplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, schending van artikel 3 EVRM juncto artikel 13 EVRM".

Na een kort theoretisch betoog inzake de volle rechtsmacht van de Raad, gaat verzoeker in op de samenwerkingsplicht. Hij benadrukt als minderjarige op dertienjarige leeftijd Afghanistan te zijn ontvlucht en vervolgens één jaar onderweg geweest te zijn in moeilijke omstandigheden. Verzoeker verwijst naar het arrest *"M.S.S. tegen België en Griekenland"* van het EHRM van 21 januari 2011, waaruit de bijzondere kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming blijkt, en naar informatie van UNICEF inzake de situatie van kinderen op de vlucht. Vervolgens wijst hij op arrest *"M.M. tegen Ierland"* van het Europese Hof van Justitie inzake de samenwerkingsplicht doch meent dat eerst een onderzoek dient te worden gevoerd naar het hoger belang van het kind.

Verzoeker benadrukt dat hij tijdens de twee persoonlijke onderhouden meewerkte met het onderzoek, dat hij uit eigen beweging en spontaan veel informatie gaf over zijn regio en hierbij geprobeerd heeft om een beeld te schetsen van zijn dagelijkse leven. Hij verwijst hiervoor naar zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden. Verzoeker heeft tevens zijn relaas ondersteund met documenten. Hij meent aldus dat hij voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht en wijst op andermaal op de onderzoeksplicht die voortvloeit uit artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker geeft vervolgens een theoretische toelichting over deze onderzoeksplicht om het hoger belang van het kind vast te stellen. Hij besluit hieruit dat: *"Verwerende partij is van oordeel dat omdat zij twijfelt aan verzoekers herkomst, zij per definitie ook niet voldaan heeft aan de samenwerkingsplicht. Geen enkele wettelijke bepaling of interpretatieve richtlijn staat een dergelijke interpretatie toe. Het is niet dat verzoeker weigert informatie te geven, verwerende partij acht die informatie gewoon niet geloofwaardig. Gelet op het feit dat verwerende partij geen bijzonder onderzoek gevoerd heeft om te achterhalen welke elementen in verband met verzoekers hoger belang als minderjarige van belang zijn dringt de vraag zich net op of verwerende partij aan de samenwerkingsplicht, samengelezen met de onderzoeksplicht in het licht van artikel 24 van het Handvest van Grondrechten van de Unie, voldaan heeft."*

Wat betreft de motieven omtrent de twijfels over zijn recente herkomst, voert verzoeker aan als volgt: *"Verwerende partij is van oordeel dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan."*

De verklaringen van verzoeker worden weinig doorleefd genoemd omdat hij toen hij naar zijn dorp gevraagd werd eerst 'slechts,' zei dat het Nawar heet en hij er zeven jaar school gelopen heeft. Maar verzoeker heeft veel meer informatie gegeven dan dit en reeds voordat er naar zijn dorp gepeild werd. Hij heeft uitgelegd dat er geen elektriciteit is in zijn dorp (CGVS I, pg. 4), dat zijn stam Jabarkhel is, dat deze tot de Ahmadzai behoren, dat er ook Marofkhel zijn, dat er in zijn regio Shari, Kharoti, Shinwari, miyagan, Sakan Nurkhankhel en Gari zijn, dat de Miyagan in Suro wonen, dat de naam van Nawar ook Dargyan is, dat Nawar een klein dorp is in de buurt van Jokaan, dat Shabak tussen het dorp en districtcentrum ligt, dat er in richting gebed (westen) Dando, Sra Qaia, en Abzingyani liggen, dat Kas aan de andere kant van de rivier ligt, dat Spin Khwar, Spin Qaia, Sabo Ghondei, Dobai en een Amerikaanse legerbasis liggen, en Jokaan kanaal. Dat er in Jokaan Marofkhel wonen en Kharoti. (CGVS I, pg 8) Dat verzoeker niet veel buiten mocht omwille van de taliban (CGVS I pg 8). Dat op weg naar het districthuis je het kanaal over moet, dan de rivier, dan Sra Qaia, dan de hoofdweg, dan Pore Nawar, dan een omleiding via Amir Mohammad Kandaw, dan Abzingyani kanaal, dan Shabak (CGVS I, pg. 8), Dat de rivieren voorbij Kas samenkomen, Nawar rivier links en Abzingyani rechts (CGVS I pg9), dat zijn school Nawar Onaz middelbare school heet, dat die gemengd is, er vier klassen zijn voor jongens en drie voor meisjes (CGVS I, pg.9) en dat de directeur Mullah K.M.K. is, hoeveel lesgevers er in die school zijn (CGVS I, pg 15). Dat er werd geschoten vanuit districtcentrum op zijn school toen taliban het districtcentrum aanviel en welke commotie er dan precies was op school (CGVS I, pg. 15). Verzoeker heeft uitgelegd dat het gevaarlijk is om te spelen in zijn regio, omdat er conflicten zijn en er geschoten wordt, dat zijn broer niet naar buiten kon door zijn handicap en verzoeker daarom ook vaak thuis was (CGVS I, pg10). Verzoeker legt uit dat hij soms naar het ziekenhuis ging (CGVS I, pg.11), dat het ziekenhuis in Mainkhel is en dit dichtbij het districtcentrum is (CGVS I, pg. 12). Verzoeker legt uit welke gewassen allemaal verbouwd werden in zijn regio (CGVS I, pg. 11). Hij geeft mee dat Abdul Khaleq districthoofd was, dat Zarawatr Zahed politiechef is en stierf in een aanslag (CGVS I, pg 12), dat het district bijna was ingenomen

en het districthoofd gevlucht is, dat dit in de periode net voor grote eid was en het district nog niet gevallen was voor hij vluchtte en de winkels in Hesarak allemaal al lang gesloten zijn door de onveiligheid (CGVS I, pg 12). Verzoeker heeft vermeld dat Sra Qaia ook gekend is als Rosadin Qaia, en dat vlakbij Sobadkhan ligt en dit beroemd is als plaats en Awal Gui Qaia (CGVS II, pg. 9). Verzoeker gaf aan te weten dat Nawar ook Nurkhan Khel Nawar heet, en Pore Nawar ook Chahar Tut heet (CGVS II, pg 13). Hij gaf aan dat Nawar gevaarlijker is dan Jokan omdat het dichterbij het centrum ligt (CGVS II, pg. 13). Hij geeft Logarlam op als belangrijke plaats in zijn directe dorpsregio omdat het gekend is voor wijngaarden en druiven (CGVS II, pg. 13). Hij vertelt ook over Dobai en de Amerikaanse basis daar, maar ook over het feit dat er daar een waterbron is, Khareis, met ijskoud drinkwater (CGVS II, pg. 13). Hij geeft ook aan dat er een brug is in richting van Tangi (CGVS II pg. 14).

Verwerende partij werpt op dat uit het administratief dossier blijkt dat Jokan bestaat uit verschillende dorpen en somt deze dorpen op. Uit de stukken die verzoeker heeft opgevraagd blijkt dit echter niet.

Verzoeker zegt echter zelf dat die dorpen samen het gebied Jokan uitmaken. Verwerende partij leest 'vastgemaakt' alsof het er vlak naast ligt, terwijl het evengoed kan gaan om de betekenis 'verbonden'. De dorpen van Jokan zijn inderdaad met een stukje weg, dat blijkt duidelijk uit de UNOCHA kaarten, verbonden met Nawar.

Als verzoeker weet dat Nawar tot de overkoepeling Dagyan behoort, en dat wordt niet betwist, en als hij weet dat Nar Gosshi, Arab Khail en Shaikhan tot overkoepeling Jokan behoren, dan is toch duidelijk dat hij weet dat de twee dorpen niet zo dicht liggen bij elkaar dat ze tot dezelfde overkoepeling behoren?

Verzoeker weet dat Tomani eerder ver ligt van zijn dorp, maar het wordt er wel aan verbonden door een weg die van Nawar tot daar loopt. Maar vooral, verzoeker weet dat tussen Tomani en zijn dorp nog Chungai en Ambarkhana liggen (CGVS I pg 8). Uit kaarten op de website <http://wikimapia.org/#lang=en&lat=34.253244&lon=69.851418&z=13&m=w> (stuk 2) blijkt dat dit effectief het geval is.

Uit het documenten "BASELINE SURVEY OF HESARAK DISTRICT NANGARHAR PROVINCE JUNE 1998" blijkt dat bij verzoekers dorp, ook de dorpen Chingai, Chartut, Dando, Dobai Qala, etc liggen (zie stuk 3, http://afqhandata.org:8080/ispui/bitstream/azu/3504/1/azu_acku_pamphlet_hc_418_n36_b374_1998a_w.pdf).

Verwerende partij stelt ook dat als verzoeker verwijst naar Abi Zangani dat ten westen van zijn dorp ligt, verzoeker niet lijkt te weten dat Abi Zangani 15 km verder in een andere vallei ligt. Verzoeker werd daar echter niet over bevraagd. Hij heeft het over Abi Zangani en het kanaal van Abi Zangani, dat effectief tót vlakbij zijn dorp loopt. Het is dan ook perfect normaal dat hij naar Abi Zangani verwijst en naar het kanaal, omdat het wel degelijk tot zijn directe regio behoort. Verzoeker zegt: "binnen Abzinganyi zelf is er niets, het is bekend als abzinganyi khwar (kanaal)" (CGVS I, pg 9). Hij kent Abzinganyi zelf niet, enkel het kanaal.

Over waar Dando ligt, of wat er mee bedoeld wordt heeft verwerende partij geen informatie. Uit de kaart en beschrijving blijkt dat Dando ook Chartut heet. Verschillende plaatsen in die regio dragen dezelfde naam en veel plaatsen hebben meer dan één naam. Verzoeker heeft het zelf over Nawar en Dagyan en Chartout en

Verzoeker heeft inderdaad verklaard dat hij vanwege de veiligheidssituatie niet veel in de omgeving kon en mocht gaan verkennen. Hij heeft gezegd dat hij soms naar Jokan, de dorpsverzameling net naast zijn dorp ging, naar Shabak, ook vlak naast zijn dorp, en Abzinganyi, maar zoals hier boven uitgelegd slaat dit op de plaats aan het kanaal en niet de dorpsverzameling verder naar het westen. Op pagina 10 van het tweede gehoor zegt verzoeker ook "Achter mij is de berg- kloof van Zingyani. Het niet dichtbij, op een afstand".

Verweerder zegt dat Jokan zeker niet op 20 minuten ligt van verzoekers dorp maar de afstand tien km is. Verweerder verwijst daarvoor naar informatie in het administratief dossier, maar opnieuw werd deze niet meegedeeld aan verzoeker. De vraag is echter vooral of een plattelandsjongen uit Afghanistan die aan zijn 13 zijn land verlaten heeft een duidelijk besef heeft van tijd en afstand en hoe hij dit zou meten en uitdrukken.

Verwerende partij meent dat verzoekers verklaringen over zijn dagelijkse leven ook niet overtuigend zijn. Verwerende partij meent dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker in zijn jeugd niet buiten kon wegens de veiligheidssituatie omdat er in zijn jeugd toch zeker niet continu geschoten werd. Verwerende partij ondersteunt dit niet met informatie.

Verzoeker is geboren na de invasie van Afghanistan in 2001. Hij is geboren na de zoektocht naar Osama Bin Laden in het Tora Bora gebergte. Hij is geboren terwijl de Taliban verdreven werden uit Nangarhar en dan Nangarhar als binnenvallende basis gebruikten in de jaren hierna. Nangarhar is altijd de spil geweest in de Afghaanse oorlogen sinds de jaren 90. Het wordt niet aangetoond dat het voor verzoeker als kind die er opgroeide ooit veilig is geweest. Er moet hier overigens rekening gehouden worden met het feit dat zijn

broer ernstig gehandicapt is en uitermate kwetsbaar was. Verzoeker kon ook echt niet zo makkelijk het huis verlaten.

Verwerende partij toont niet aan waarom van verzoeker meer informatie zou kunnen verwacht worden dan de overvloedige informatie die hij reeds gaf. Er wordt geenszins onderbouwd waarom verzoeker welke geschiedkundige informatie niet enkel zou moeten weten, maar ook nog eens tijdens een gehoor op het CGVS na lange en traumatische omzwervingen zou moeten kunnen te berde brengen. Dat hij weet wie Hamid Karzai en Ashraf Ghani zijn, de Afghaanse presidenten die hij zelf heeft meegemaakt in zijn leven, is al heel wat. Er kan moeilijk een exposé over Zahir Shah of over Parcham of de Durrand Lijn verwacht worden.

Verzoeker verklaart dat het waterniveau in de rivieren steeg, "zo snel dat je er niet kan aan denken (CGVS II, pg.15)". Hij weet niet precies van een overstroming in Nawar, maar zoals aangetoond op de kaart is Nawar ook Dagyan, een grote verzameling van dorpen, en is het niet zeker of verzoekers subdorp zelf getroffen werd. Daarbij, hij was 9 jaar op moment dat dit gebeurde.

Verzoeker weet dat het sneeuwt in de winter. Dat hij zich niet herinnert dat er eens toen verzoeker 10 jaar oud was een meter sneeuw lag in plaats van 20 centimeter in Hesarak is weinig zeggend omdat onduidelijk is of dat ook in Nawar zo was. Verzoeker weet immers van horen zeggen dat het in Spin Ghar meer zou sneeuwen dan in zijn dorp (CGVS II, pg.15).

Wat betreft de authenticiteit van de voorgelegde documenten dient er gewezen te worden op arrest 200 851 van 8 maart 2018, waar in punt 8.2, 8.3 en 8.4 en verder wordt geoordeeld dat een algemene corruptiegraad de asiëldienst er niet van ontslaat een daadwerkelijk onderzoek te voeren naar het voorgelegde documentair bewijs.

Betrouwbare documenten houden een omkering van de bewijslast in. In de zaak J.K. t. Canada van het Antifoltercomité (CAT) werd er geoordeeld op het bezwaar "the Canadian authorities did not give sufficient consideration to properly analyse his claims, including (...) new pieces of evidence" als volgt: "complete accuracy is seldom to be expected from victims of torture. The Committee finds it impossible to verify the authenticity of some of the documents provided by the complainant. However, in view of the reliable documentation he has provided, including a supporting letter from the Uganda Human Rights Commission, the Local Council of Kafero Zone, an attestation from the Gay and Lesbian Association in Uganda and a medical report, the Committee considers that the complainant has provided sufficient reliable information for the burden of proof to shift." (Comité, J.K. v. Canada, n° 562/2013, 23 november 2015, § 10.3 en 10.4; zie ook CAT, A.S. t. Zwitserland, n° 149/99, 15 februari 2001, § 8.6.)

In de zaak M.A. t. Zwitserland oordeelde het EHRM: « [T]he Court does not agree with the Swiss Government that, merely because some of the documents were copies and on the ground of a generalised allegation that such documents could theoretically have been bought in Iran, the question of whether or not the applicant was able to prove that he would face treatment contrary to Article 3 of the Convention could be decided solely on the basis of the accounts he gave during the two interviews, without having regard to the documents submitted in support. This approach disregards the particular situation of asylum seekers and their special difficulties in providing full proof of the persecution in their home countries The veracity of the applicant's story must therefore also be assessed in the context of the documents submitted. »

Verzoeker heeft gedaan wat hij er in zijn mogelijkheid lag om toereikend en relevante documenten voor te leggen die mee zijn afkomst aantonen, onder andere waar hij school gelopen heeft."

Verzoeker verwijst naar informatie van UNHCR en rechtspraak van de Raad inzake de bewijslast en beoordeling van de verklaringen in het geval van minderjarige verzoekers om internationale bescherming. Bovendien wijst verzoeker op rechtspraak van de Raad inzake het belang van het aantonen van het recent verblijf voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming (RvV 17 oktober 2016, nr. 176 408 en RvV 9 december 2016, nr. 179 165). Hij meent dat hij zijn herkomst voldoende aannemelijk heeft gemaakt en aldus in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Verzoeker geeft verder een theoretische toelichting over het principe van het hoger belang van het kind bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Hij wijst vervolgens op informatie van AIHRC, de Australische Refugee Review Tribunal, UNHCR, Refugee Support Network en Asylas, wetenschappelijke artikelen van Schuster en Majidi en rechtspraak van de Raad inzake de problemen voor Afghaanse terugkeerders inzake de terugbetaling van schulden gemaakt om te overtocht te maken en voor verwesterde of als verwesterd beschouwde terugkeerders.

Verzoeker wijst er tenslotte nog op dat zijn gebruik van Engelse termen toegeschreven kan worden aan zijn vertrek uit Afghanistan op jonge leeftijd, en het feit dat hij gedurende zijn traumatische en desoriënterende reis van anderhalf jaar aangewezen was op het gebruik van het Engels.

Hij benadrukt dat zijn kennis van het Pashtoe en het Dari zijn herkomst uit Afghanistan staven. Hij volhardt dan ook in zijn vluchtrelaas en meent dat hem "*het voordeel van de twijfel*" dient te worden toegekend met betrekking tot zijn recent verblijf in Nawar, in het district Hesarak, in de provincie Nangarhar.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- kaarten van verzoekers regio van herkomst (stuk 2);
- uittreksel uit het rapport "*Baseline survey of Hesarak district Nangarhar province*" van ACBAR Survey Unit van oktober 1998 (stuk 3).

De Raad merkt op dat stuk 2 zich reeds in het administratief dossier bevindt (Landeninformatie, stuk 24, nr. 9).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen over zijn dorp en volhardt dat hij wel over een toereikende kennis bezit van zijn regio en leefomgeving, rekening houdend met zijn jonge leeftijd. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat verzoekers verklaringen over (i) de beschrijving van zijn dorp, (ii) andere plaatsen waar hij naartoe ging, (iii) zijn dagelijkse leven, (iv) zijn familiale leven, (v) zijn landbouwkennis, (vi) de geschiedenis van Afghanistan, (vii) de contacten met zijn familieleden, (ix) overstromingen en (x) sneeuwval in zijn regio vaag, lacunair, inconsistent, ingestudeerd en ongeloofwaardig overkomen. Verder motiveerde de bestreden beslissing terecht dat (xi) verzoekers gebruik van Engelse woorden en (xii) zijn verklaringen bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in Slovenië dat hij in Pakistan geboren werd, verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn herkomst.

De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker er niet in slaagde om een doorleefde, correcte en gedetailleerde beschrijving te geven van zijn dorp. Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij op andere momenten meer informatie gegeven heeft over zijn regio van herkomst en leefomgeving, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker er niet in slaagde om op doorleefde wijze zijn dorp te omschrijven wanneer hem hiernaar gevraagd werd (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 13, p. 8). Er kan echter redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen over het dorp waar hij tot zijn dertiende gewoond heeft wanneer hiernaar wordt gevraagd, *quod non*.

Het verweer in het verzoekschrift dat verzoeker met de term "*vastgemaakt*" wilde aangeven dat zijn dorp Nawar verbonden is met de dorpen Jokan en Tomani via de weg, kan niet dienstig worden aanvaard. De Raad ziet immers niet aan waarom verzoeker, wanneer hij gevraagd wordt naar een beschrijving van zijn dorp, de dorpen in zijn omgeving die bereikt kunnen worden via de weg zou vermelden. Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 24, nr. 3) dat er geen weg loopt tussen verzoekers dorp Nawar en het dorp Tomani, hetgeen niet wordt weerlegd door de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan bovenstaand verweer. De Raad merkt verder op dat bovenstaand verweer, samen met het verweer dat verzoeker verschillende dorpen in zijn omgeving kon opnoemen en dat hij niet bevraagd werd over de afstand van zijn dorp naar het dorp Abi Zangani, geen afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat "*Het is opmerkelijk dat, wanneer u gevraagd werd uw eigen dorp zo uitgebreid mogelijk te beschrijven, u slechts enkele algemeenheden over uw dorp vertelde en dan meteen de ligging van andere plaatsen in de regio, waarvan sommige op ruime afstand van uw dorp liggen, aangaf, dit terwijl*

u niet gevraagd werd naar deze informatie." Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat het kanaal van Abzingyani zich in zijn onmiddellijke omgeving bevindt, merkt de Raad op dat dit tegenstrijdig is met zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat de rivier van Abzingyani niet door zijn dorp loopt (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 13, p. 9). De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers verklaringen over de beschrijving van zijn dorp en omgeving blijf geven van een ingestudeerd karakter.

Verzoeker herhaalt in het verzoekschrift nog zijn verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat hij Jokaan, Abzingyani en Shabak reeds bezocht heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 9, p. 12-13), doch hij gaat met dit verweer voorbij aan de vaststelling dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij deze plaatsen nooit heeft bezocht en dat hij enkel naar school, de bazaar en het districtscentrum ging (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 13, p. 8). Verzoeker legde aldus inconsistente verklaringen af hierover. De bestreden beslissing motiveerde bovendien dat verzoekers verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud over zijn bezoeken aan deze dorpen ongeloofwaardig zijn, hetgeen niet dienstig wordt betwist in het verzoekschrift. Verder werd in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat het dorp Jokaan op ongeveer tien kilometer van verzoekers dorp gelegen is, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift (Landeninformatie, stuk 24, nrs. 3 en 9; verzoekschrift, stuk 2), zodat het niet geloofwaardig is dat verzoeker zou beweren dat dit dorp slechts op 20 minuten wandelen van zijn eigen dorp gelegen is (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 13, p. 8; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 9, p. 13). Verzoekers verweer dat hij vanwege zijn profiel en jonge leeftijd geen besef heeft van tijd en afstand betreft een louter blote bewering. De Raad wijst op de terechte motivering in de bestreden beslissing dat *"Het CGVS houdt rekening met uw jonge leeftijd en verwacht niet noodzakelijk dat u gedetailleerde verklaringen kan geven over plaatsen die op ruime afstand van uw eigen dorp liggen, echter kan wel verwacht worden dat u aannemelijke verklaringen kan afleggen over de plaatsen in uw regio waar u soms naartoe ging, u slaagt er echter niet in dit te doen."*

Verzoeker toont verder met zijn beschrijving van de veiligheidssituatie in Nangarhar en het verweer dat zijn broer mentaal gehandicapt was niet aan dat zijn regio dermate onveilig was en zijn gezinssituatie dermate moeilijk dat het geloofwaardig is dat het voor verzoeker gedurende zijn gehele jeugd onmogelijk was om binnen of buiten te spelen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 13, p. 10). Dit geldt temeer nu verzoeker voorbijgaat aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker hierover inconsistente verklaringen aflegde, gezien hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij soms speelde en dat hij ging spelen in Sobadkhan (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 9, p. 9), hetgeen verder afbreuk doet aan het verweer in het verzoekschrift dat de veiligheidssituatie in zijn regio en zijn familiale situatie doorheen zijn hele jeugd dermate precair was dat hij nooit buiten kon spelen. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat verzoekers verklaringen over zijn dagelijkse leven in zijn regio van herkomst niet geloofwaardig zijn.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden waar hij stelt dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze motiveert waarom van verzoeker kan worden verwacht dat hij meer geschiedkundige informatie geeft over Afghanistan dan de informatie die hij tijdens de persoonlijke onderhouds reeds vermeldde. De bestreden beslissing merkte immers terecht op dat verzoeker verklaarde dat hij in Afghanistan tot de achtste klas naar school is en er lessen geschiedenis kreeg (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 13, p. 10). De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat: *"Zelfs rekening houdend met het lagere onderwijsniveau in Afghanistan kan verwacht worden dat u iets zou kunnen vertellen over de geschiedenis en beroemde figuren uit het verleden van uw land, zeker gezien geschiedenis een vak was waarover u veel probeerde te leren en uw vader, die u thuis ook hielp met uw studies, onder meer les geschiedenis gaf (CGVS 1, p. 14, 21)."* Uit de vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt echter dat verzoekers kennis van de Afghaanse geschiedenis nagenoeg onbestaand is. Verzoeker wijst er verder op dat hij deze informatie niet kan vermelden tijdens de persoonlijke onderhouds na zijn *"lange en traumatische omzwervingen"*, doch verzoeker brengt geen bewijs bij dat zijn reisweg invloed zou gehad hebben op zijn vermogen om coherente en consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn kennis van de Afghaanse geschiedenis, rekening houdend met bovenstaande vaststellingen.

Verzoekers verweer dat de overstroming mogelijks plaatsvond in een ander deel van zijn dorp, kan geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zou verklaren dat er geen overstromingen waren in zijn dorp.

Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 24, nr. 4) blijkt immers dat de overstroming in 2011 hard toesloeg in zijn provincie en dat verzoekers dorp hier zeer zwaar bij getroffen werd. Dat verzoeker zich deze overstroming niet herinnert en verklaart dat er geen

overstromingen waren in zijn dorp duidt er dan ook op dat hij deze overstroming in zijn dorp niet werkelijk heeft meegemaakt.

De Raad merkt op dat verzoekers jonge leeftijd, mede gelet op de impact van de overstroming, geen afdoende verschooning biedt voor zijn onwetendheid hieromtrent. Verzoeker gaat dan ook voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat: *"Het CGVS verwacht geen gedetailleerd relaas betreffende deze overstroming gezien u op dat moment zo'n negen jaar oud was, er kan echter wel verwacht worden dat u zich deze overstroming herinnert."*

De Raad merkt op dat hetzelfde geldt voor verzoekers verweer dat het onduidelijk is of de hevige sneeuwval van 2012 ook in zijn dorp heeft plaatsgevonden. Dat verzoeker zich deze weersomstandigheden niet herinnert is, gelet op de impact ervan zoals blijkt uit het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 24, nr. 5), waarbij tot honderd centimeter sneeuw viel in verzoekers district Hesarak, dat de wegen van Hesarak naar Jalalabad gesloten werden en dat zeventig procent van de kinderen in de gehele provincie ziek werden door de extreme koude, niet aannemelijk en duidt erop dat hij deze weersomstandigheden in zijn regio niet werkelijk heeft meegemaakt. Verzoekers verweer kan hieraan geen afbreuk doen.

Verzoeker herhaalt verder in zijn verzoekschrift zijn verklaringen dat hij Engels leerde op zijn vlucht van Afghanistan naar Europa, doch de Raad merkt op dat hij met dit verweer voorbijgaat aan de pertinente en terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat hij Engelse termen zou gebruiken om te spreken over alledaagse dingen en begrippen uit zijn dorp in Afghanistan. Bovendien legde verzoeker ongeloofwaardige verklaringen af over zijn gebruik van bepaalde Engelse termen tijdens de persoonlijke onderhouds. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan zijn verklaring dat hij pas Engels leerde tijdens zijn vlucht naar Europa.

Verder stelt verzoeker in zijn verzoekschrift nogmaals dat zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Slovenië dat hij geboren werd in Peshawar, Pakistan, foutief zijn en dat hij dit gewoon vermeldde omdat hij weg wou uit Slovenië. De Raad merkt op dat verzoeker niet *in concreto* toelicht waarom hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Slovenië het noodzakelijk vond om te liegen over zijn geboorteplaats, temeer omdat hij zelf aangeeft dat hij er niet wou blijven. De Raad is dan ook van oordeel dat uit deze vaststellingen, samen gelezen met de overige pertinente en terechte vaststellingen dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn regio van herkomst, kan worden besloten dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn werkelijke herkomst en levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België.

Verzoekers argumentatie dat hij wel over een bepaalde kennis beschikt van zijn leefomgeving kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst uit Nawar niet aannemelijk kan maken. De Raad wijst in dit verband nog op de motivering in de bestreden beslissing dat: *"Dat u wel enige feitelijke kennis hebt van uw district is niet voldoende om aan te tonen dat u voor uw komst naar België in Hesarak woonde, het is immers verre van ondenkbaar dat u dergelijke kennis via het internet of via contacten met derden hebt verworven. Dat u de feitelijke kennis die u heeft niet kan staven met doorleefde verklaringen, doet verder de indruk ontstaan dat deze kennis van ingestudeerde aard is."* Verzoeker kan immers niet gevolgd worden dat hij voldoende doorleefde verklaringen heeft afgelegd over zijn dagelijkse leven, gelet op de pertinente en terechte vaststellingen in de bestreden beslissing hieromtrent.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan dat hij volhardt in de geloofwaardigheid van zijn relaas, doch uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Nawar, in het district Hesarak, in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Geheel ten overvloede merkt de Raad nog op dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoekers verklaringen met betrekking tot deze vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn, gelet op de vaststelling dat verzoeker (i) bij aanvang van de procedure andere asielmotieven vermeldde dan tijdens de persoonlijke onderhouds, (ii) er niet in slaagde om tijdens de persoonlijke onderhouds te antwoorden op specifieke vragen inzake zijn relaas en (iii) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de huidige verblijfplaatsen van zijn familieleden. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkele concrete poging doet om deze motieven te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, zodat deze motieven worden overgenomen door de Raad.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u gedurende de persoonlijke onderhouden weinig doorleefde, vage en deels incorrecte verklaringen aflegde over uw beweerde woonplaats en regio van herkomst in Afghanistan. Gevraagd uw dorp Nawar te beschrijven zodat de protection officer zich kon voorstellen hoe het eruitziet en zoveel mogelijk te vertellen over uw dorp, verklaarde u slechts dat u in Nawar, meer bepaald in Dagyan, woonde, dat uw school, waar u zeven jaar studeerde, in Nawar was, en dat jullie woning in Nawar was (CGVS 1, p. 8). Dat uw huis en uw school in uw dorp gelegen zijn is een dermate vage beschrijving dat ze op om het even welke plaats van toepassing zou kunnen zijn.

Toen u aangespoord werd meer te vertellen over Nawar verklaarde u dat Nawar een klein dorp is dat vastgemaakt is aan het dorp Jokaan (CGVS 1, p. 8). Vervolgens noemde u een aantal dorpen en plaatsen op die in de omgeving van Nawar liggen (CGVS 1, p. 8). Er dient echter opgemerkt te worden dat uw verklaringen over de regio deels incorrect zijn. Zo gaf u aan dat Nawar "vastgemaakt" is aan het dorp Jokaan, dat oostwaarts ligt (CGVS 1, p. 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat Jokaan, bestaande uit een aantal subdorpen zoals Nar Goshi, Arab Khail en Shaikhan, zich uitstrekt over een andere vallei op ruime afstand van uw dorp. Jokaan is bijgevolg helemaal niet vastgemaakt aan uw dorp. Voorts zei u dat uw dorp zuidwaarts onder meer vastgemaakt is aan Tomani (CGVS 1, p. 8). Uit kaarten waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat Tomani evenmin vastgemaakt is aan Nawar of Dagyan en dat het volledig geïsoleerd zuidwaarts gelegen is. U verklaarde dat ten westen van uw dorp Dando, Sra Kala en Abzingyani gelegen zijn (CGVS 1, p. 8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) ligt Sra Kala inderdaad net ten westen van Dagyan. Abzingyani (of Abi Zangani) daarentegen strekt zich uit over een vallei op minstens 15 kilometer ten westen van uw dorp. Het is opmerkelijk dat, wanneer u gevraagd werd uw eigen dorp zo uitgebreid mogelijk te beschrijven, u slechts enkele algemeenheden over uw dorp vertelde en dan meteen de ligging van andere plaatsen in de regio, waarvan sommige op ruime afstand van uw dorp liggen, aangaf, dit terwijl u niet gevraagd werd naar deze informatie. Gevraagd hoe u de namen van al die plaatsen die u opnoemde kende, antwoordde u slechts vaagweg dat die dorpen in jullie omgeving liggen (CGVS 1, p. 8). Toen u gevraagd werd of u naar al die plaatsen bent geweest, antwoordde u ontkennend, u zei dat u enkel naar school en soms naar de bazaar en het districtscentrum ging en dat u zelfs niet vaak naar het districtscentrum ging, uw moeder liet u namelijk niet vaak gaan omwille van de taliban en de conflicten (CGVS 1, p. 8).

Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd werd of er nog plaatsen of dorpen waren waar u naartoe ging, naast de school, de bazaar en het districtscentrum, zei u plots dat u soms u ook naar andere plaatsen ging, zoals Jokaan, Abzingyani en Shabak (CGVS 2, p. 12). U zou naar Jokaan en Abzingyani geweest zijn met uw vrienden en uw moeder om burens en kennissen te bezoeken, jullie zouden veel mensen kennen daar (CGVS 2, p. 12). Gevraagd wat u daar ging doen met vrienden, zei u dat u naar Jokaan ging met een vriend als u iets nodig had van Jokaan of om burens te bezoeken (CGVS 2, p. 12). Toen u gevraagd werd wat voor dingen u in Jokaan moest gaan halen, gaf u als voorbeeld dat u bloem, shampoo of suiker ging halen in Jokaan als die op was bij jullie thuis en als jullie niet naar de bazaar konden gaan (CGVS, p. 13). Jullie gingen naar Jokaan en andere plaatsen zoals Abzingyani en Shabak om dingen te halen en burens van die dorpen kwamen bij jullie thuis kleine dingen zoals wasgel halen als ze die nodig hadden, zo zei u (CGVS, p. 13). Deze verklaringen overtuigen allerminst. Enerzijds is het vreemd dat u tijdens het eerste onderhoud expliciet verklaarde enkel naar de school, de bazaar en het districtscentrum geweest te zijn en niet naar andere dorpen, u zei toen ook dat u boodschappen voor uw moeder ging halen in de bazaar en medicijnen in het ziekenhuis en maakte geen melding van andere plaatsen waar u dingen ging halen (CGVS 1, p. 11). Tijdens het tweede onderhoud verklaarde u echter wel met vrienden en met uw moeder naar andere dorpen zoals Jokaan en Abzingyani geweest te zijn om burens of kennissen te bezoeken of dingen te halen. Bovendien is het weinig aannemelijk dat u zich naar Jokaan of Abzingyani verplaatste om alledaagse producten zoals bloem, suiker of shampoo te verkrijgen. Hoewel het CGVS kan aanvaarden dat het soms niet mogelijk was om naar de lokale bazaar te gaan, is het niet aannemelijk dat u dergelijke producten dan bij "burens" in Jokaan of Abzingyani ging halen, deze plaatsen liggen volgens toegevoegde informatie immers respectievelijk op minstens zo'n 10 en 15 kilometer van uw dorp, bovendien blijkt uit de toegevoegde kaart dat er heel wat andere dorpen veel dichterbij uw dorp Dagyan gelegen zijn. Uw verklaring dat uw moeder u niet veel liet gaan omwille van de taliban en de conflicten (CGVS, p. 8) doet dit des te meer wringen, als de situatie inderdaad zo onveilig was is het immers uiterst vreemd dat u 10 kilometer of meer te voet zou gaan om shampoo te gaan halen. Uw verklaringen over de ligging van Jokaan, waar u soms met vrienden en met uw moeder naartoe zou geweest zijn en waar u burens en kennissen zou hebben die u soms ging bezoeken, overtuigen evenmin. Zo denkt u dat Jokaan op 20 minuten wandelen van uw huis ligt (CGVS 1, p. 8 en CGVS 2, p. 13). Uit de toegevoegde kaart blijkt echter dat het begin van de vallei waarin dorpen behorende tot Jokaan liggen op

zo'n 10 kilometer van uw dorp Dargan gelegen is, wat aanzienlijk verder is dan 20 minuten wandelen. Het CGVS houdt rekening met uw jonge leeftijd en verwacht niet noodzakelijk dat u gedetailleerde verklaringen kan geven over plaatsen die op ruime afstand van uw eigen dorp liggen, echter kan wel verwacht worden dat u aannemelijke verklaringen kan afleggen over de plaatsen in uw regio waar u soms naartoe ging, u slaagt er echter niet in dit te doen.

Het CGVS peilde verder op verschillende manieren naar uw leefwereld, rekening houdend met uw jeugdige leeftijd en uw woonplaats in een ruraal gebied. Echter overtuigden uw verklaringen over uw dagelijkse leven en leefwereld niet zoals blijkt uit onderstaande opmerkingen.

Met betrekking tot uw dagelijkse leven verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u naar school ging, naar huis kwam en thuis hielp met klusjes zoals boodschappen halen (CGVS 1, p. 9, 10). Gevraagd wat u nog zoal deed elke dag behalve naar school gaan, antwoordde u vaagweg dat u niets specifiek deed (CGVS 1, p. 10). U zei tot tweemaal toe dat u niet speelde in Afghanistan (CGVS 1, p. 10). Uw verklaring hiervoor, met name dat er conflicten zijn en dat je kan geraakt worden door kogels (CGVS 1, p. 10), overtuigt niet. Het is immers weinig aannemelijk dat er gedurende uw hele jeugd continu geschoten werd in uw regio, bovendien kan aangenomen worden dat er ook veilige plaatsen waren om te spelen, zoals in en rondom uw eigen woning. Voorts merkt het CGVS op dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, toen u gevraagd werd te vertellen over de foto's van uw regio op uw Facebookprofiel, spontaan vertelde dat jullie allemaal in Sobadkhan qala, een plaats op de foto, gingen spelen (CGVS 2, p. 9). Toen u erop gewezen werd dat u eerder gezegd had dat u niet speelde, zei u slechts dat u soms speelde en meestal thuisbleef (CGVS, p. 9). Dat u uw verklaringen over uw dagelijkse leven op dergelijke wijze aanpast doorheen de verschillende onderhouds doet twijfels rijzen over uw geloofwaardigheid.

Hoewel u de oudste fysiek en mentaal gezonde zoon bent van uw gezin – uw oudere broer Z. heeft immers mentale problemen (CGVS 1, p. 10, 11 en CGVS 2, p. 11) – is uw kennis over bepaalde aspecten met betrekking tot uw familiale leven opvallend gebrekkig. Zo verklaarde u dat uw familie gronden had die verkocht werden voor 6000 dollar om uw reis te betalen (CGVS 1, p. 11, 16). U weet echter niet hoeveel gronden uw familie had, wat er op die gronden geteeld werd, waar die gronden lagen en wie ze bewerkte (CGVS 1, p. 11 en CGVS 2, p. 11). Dat u de gronden niet gezien hebt, dat het niet belangrijk was voor u waar de gronden lagen en dat u zelf niet op de gronden werkte omdat u nog jong was verklaart uw gebrekkige kennis niet (CGVS 1, p. 11 en CGVS 2, p. 11). In de context van de Afghaanse cultuur is het immers weinig aannemelijk dat uw vader u, als oudste gezonde zoon, nooit iets verteld zou hebben over jullie gronden, zoals u beweert (CGVS 2, p. 11).

Gevraagd welke gewassen mensen in uw dorp telen, noemde u er een aantal op (CGVS 1, p. 11). Toen u vervolgens gevraagd werd wat er in die tijd van het jaar (het onderhoud had plaats op 13 juni), in de zomer, klaar was om te oogsten, gaf u het volgende antwoord: "In de zomer, hamal, saur, jauza, hamal saur, jauza is lente. Op 15 jauza oogsten ze tarwe. Tarwe is klaar dan op 15 jauza, tarwe, tarwe. Ze zetten het erop in de achtste maand in aqrah en ze oogsten op 15 jauza" (CGVS 1, p. 11). Hoewel tarwe inderdaad geoogst wordt in de periode van de tweede helft van mei tot de eerste helft van juni, wat overeenstemt met eind saur tot eind jauza in de Afghaanse kalender, geeft uw antwoord sterk de indruk ingestudeerd te zijn. Uw verklaring dat alle kinderen in Hesarak weten wanneer de oogst van tarwe is omdat dit het enige werk is daar (CGVS 1, p. 13) is weinig overtuigend, temeer u als kind uit Hesarak dusdanig vaag bleef wanneer u vragen gesteld werden over het gebruik van uw familiegronden.

Toen u tijdens het tweede onderhoud op 24 augustus 2018 gevraagd werd wat voor werk u in die tijd van het jaar, met name in de late zomer, zou doen op jullie velden bij jullie woning, zei u "We oogstten de tarwe in de zomer, daarna lieten we de velden voor een tijdje zonder iets te planten" (CGVS 2, p. 10). Dit was echter geen antwoord op de vraag want jullie hadden geen tarwe op jullie velden, jullie teelden enkel maïs en "eetbare dingen", met name groenten (CGVS 2, p. 10, 11). Toen u nogmaals gevraagd werd wat u zou doen op jullie velden in die tijd van het jaar, noemde u een aantal maanden op, telde u op uw vingers en zei u uiteindelijk dat maïs op dat moment rijp is en geoogst wordt (CGVS 2, p. 10). Gevraagd waarom u op uw vingers moest tellen en enige tijd moest nadenken over die vraag, gaf u als reden dat dit het "season" (u gebruikte het Engelse woord) is (CGVS 2, p. 10). Dit alles is allesbehalve overtuigend. Vooreerst blijkt uit toegevoegde informatie dat maïs in uw regio geoogst wordt in oktober, niet op het einde van de zomer.

Dat u wel correct kan aangeven wanneer tarwe, een gewas dat uw familie niet teelde, wordt geoogst, maar een foutieve oogsttijd van maïs, een gewas waarvan uzelf hielp bij de teelt ervan (CGVS 2, p. 11), vermeldt, tast de geloofwaardigheid van uw bewering steeds in Hesarak gewoond te hebben aan.

Daarnaast is het opvallend dat u herhaaldelijk een aantal maanden opnoemde en op uw vingers telde vooraleer vragen over het landbouwwerk te beantwoorden. Nochtans zou u de maanden op school niet aangeleerd hebben, u zou ze slechts thuis op vraag van uw vader geleerd hebben, en uit uw verdere verklaringen over de schoolvakantie (CGVS 2, p. 12) blijkt dat u moeite hebt om de maanden spontaan te gebruiken. Dat u om vragen over landbouw te beantwoorden teruggrijpt naar de namen van maanden waarmee u niet zo vertrouwd bent, terwijl de protection officer helemaal niet naar maanden vroeg en u deze vragen perfect had kunnen beantwoorden zonder vermelding van de maanden, wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis. Zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd, roept het vragen op dat de informatie die u kon geven aan het Commissariaat-generaal over het landbouwwerk dat u deed in uw eigen dorp ingestudeerd overkomt en deels foutief is.

Uw herhaaldelijk gebruik van Engelse woorden voor alledaagse begrippen doet verdere twijfels rijzen over uw bewering steeds in Hesarak gewoond te hebben. Hierboven werd reeds opgemerkt dat u het woord "season", dat geen Pashtou woord is, gebruikte. U gebruikte voorts onder meer de Engelse woorden "hand", "metered" en "driving" (CGVS 2, p. 6, 10, 14). Sprekend over groenten op jullie velden hanteerde u de term "salad" (CGVS 2, p. 9, 11). Uw verklaring dat u soms Pashtou met andere talen vermengt omdat u een lange reisweg achter de rug hebt en omdat u in het opvangcentrum samen met Daritaligen woont, die groenten "salad" noemen, overtuigt niet. Het is immers weinig aannemelijk dat u talen zou vermengen wanneer u over alledaagse dingen en begrippen uit uw eigen dorp in Afghanistan spreekt. Uw opmerking dat groenten in het Dari "salad" worden genoemd blijkt niet correct te zijn, volgens de aanwezige tolk, die het Pashtou en het Dari machtig is, worden groenten immers zowel in het Dari als in het Pashtou "tarkari" genoemd (CGVS 2, p. 12).

U ging in Afghanistan naar school tot de achtste klas. U kreeg er onder meer les geschiedenis (CGVS 1, p. 10). Toen u gevraagd werd te vertellen wat u leerde in de les geschiedenis, zei u dat het niets speciaals was, dat u leerde over de geschiedenis van Afghanistan, informatie over Afghanistan en over andere landen (CGVS 1, p. 10). Toen u nogmaals gevraagd werd wat u leerde over de geschiedenis van Afghanistan in de les, zei u slechts dat u veel dingen leerde over Afghanistan (CGVS 1, p. 10). Op de vraag een paar dingen te vertellen die u leerde in de geschiedenisles, antwoordde u dat u leerde over Afghanistan, hoeveel provincies en districten er zijn, hoeveel seizoenen en maanden (nochtans verklaarde u later dat u niet over de maanden leerde op school, CGVS 2, p. 12), wat de oppervlakte en bevolking is (CGVS, p. 10). Aangezien de door u opgenoemde elementen geen betrekking hebben op de geschiedenis van Afghanistan, werd u opnieuw gevraagd wat u leerde over de geschiedenis van Afghanistan, u verklaarde echter dat u voor de rest niets anders leerde, dat u jong was en dat ze u niet veel leerden (CGVS, p. 10). Toen u gevraagd werd namen op te noemen van beroemde mensen uit het verleden van Afghanistan, kon u slechts Karzai en Ashraf Ghani opnoemen (CGVS 1, p. 10). Toen u later gevraagd werd of u nog van andere bekende Afghanen gehoord hebt antwoordde u ontkennend (CGVS 1, p. 13). Dat u niets kan vertellen over de geschiedenis van Afghanistan en met uitzondering van de huidige en vorige president van Afghanistan geen enkele bekende Afghaan kan opnoemen uit de recente of oudere geschiedenis van uw land doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw bewering tot de achtste klas naar school geweest te zijn in Hesarak. Zelfs rekening houdend met het lagere onderwijsniveau in Afghanistan kan verwacht worden dat u iets zou kunnen vertellen over de geschiedenis en beroemde figuren uit het verleden van uw land, zeker gezien geschiedenis een vak was waarover u veel probeerde te leren en uw vader, die u thuis ook hielp met uw studies, onder meer les geschiedenis gaf (CGVS 1, p. 14, 21).

Met betrekking tot de twee landschapsfoto's op uw Facebookprofiel, waarvan u beweert dat ze foto's van uw dorp Nawar en de omgeving rond Nawar zijn (CGVS 2, p. 8, 9), dient opgemerkt te worden dat niet objectief kan vastgesteld worden dat deze foto's inderdaad van Nawar zijn. Zelfs als deze foto's inderdaad van Nawar zouden zijn, volstaat het bezit van deze foto's niet om uw herkomst uit de door u beweerde regio aan te tonen, u staat immers niet op de foto's. U verklaarde dat u deze foto's kreeg van uw maternale oom, u zou hem gevraagd hebben foto's te sturen omdat u uw huis en uw regio miste (CGVS, p. 9, 10). Gevraagd of uw oom u nog andere foto's stuurde van uw dorp of uw familie, antwoordde u negatief en zei u dat u het hem niet vroeg (CGVS 2, p. 10). Dat u wel in het bezit bent van foto's van uw dorp genomen en verzonden door uw oom, maar geen foto's van uw moeder en andere familieleden hebt, die het volgens uw oom goed stellen, en zelfs niet om foto's van uw familie hebt gevraagd, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen en doet vermoeden dat u deze foto's en de bijhorende informatie over de plaatsen op de foto's op een andere wijze hebt verkregen.

Het CGVS merkt voorts op dat het Facebookprofiel van uw oom S.A., met wie u via Facebook in contact bent, een quasi leeg profiel is met slechts twee landschapsfoto's en als enige vermelding Hesarak als woonplaats (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Hieruit kan niet afgeleid worden dat dit

een authentiek profiel van een bestaand persoon is, laat staan dat dat u familiale banden zou hebben met deze persoon. Overigens zijn uw verklaringen over uw oom S.A. ook weinig overtuigend. Zo zei u dat S.A. niet uw biologische oom is, hij zou uw stiefoom langs maternale kant zijn en uw moeder zou hem haar broer noemen (CGVS 1, p. 21). Hoewel u meestal naar hem verwees als uw maternale oom noemde u hem soms uw paternale oom (CGVS 2, p. 7, 17). U zei voorts niet te weten wat voor relatie hij heeft met uw moeder, u weet niet of uw moeder opgroeide samen met S.A., u weet enkel dat hij een dorpsgenoot is die naast jullie woonde (CGVS 2, p. 7 en CGVS 1, p. 14). In de Afghaanse context waar familiebanden een grote rol spelen is het weinig aannemelijk dat u zo weinig zou weten over deze persoon die uw stiefoom zou zijn, die naast uw gezin woonde en die het enige familielid zou zijn in Afghanistan met wie u nu nog contact hebt. Dat u zelfs niet weet of S.A. en uw moeder samen opgroeiden terwijl uw moeder hem haar broer noemt en ze zelf geen biologische broers of zussen heeft, is merkwaardig (CGVS 1, p. 21).

Op de vraag of u zich natuurgebeurtenissen of –rampen herinnert in uw regio, zoals overstromingen en aardbevingen, antwoordde u dat er kleine aardbevingen gebeuren in een land zoals Afghanistan. Overstromingen waren er niet, zo zei u, het waterniveau van de rivier ging soms omhoog en dan zag u hout in de rivier (CGVS 2, p. 14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er in september 2011 overstromingen waren in Hesarak waarbij onder meer in uw dorp Nawar huizen, gronden en waterkanalen werden vernield en dieren om het leven kwamen. Het CGVS verwacht geen gedetailleerd relaas betreffende deze overstroming gezien u op dat moment zo'n negen jaar oud was, er kan echter wel verwacht worden dat u zich deze overstroming herinnert.

U verklaarde dat het soms sneeuwde in uw regio (CGVS 2, p. 14). Gevraagd aan te geven hoeveel sneeuw er lag in uw dorp in de winter, toonde u herhaaldelijk met uw handen ongeveer 10 tot 20 centimeter, u zei dat het niet meer dan dat sneeuwde (CGVS 2, p. 15). Toen u gevraagd werd of u zich periodes herinnerde dat er veel meer sneeuw viel dan gewoonlijk, zei u dat u het zich niet kon herinneren (CGVS 1, p. 15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat er in 2012 tot 100 cm sneeuw viel in Hesarak, dat de wegen van Hesarak naar Jalalabad gesloten waren en dat 70 procent van de kinderen ziek waren door de extreme koude. Dat u zich dit niet herinnert doet verdere twijfels rijzen over uw beweerde herkomst uit Hesarak.

Met betrekking tot de bemerking van uw advocaat dat er soms abstracte vragen gelinkt aan tijd en ruimte werden gesteld, zoals de vraag naar het laatste feest dat u meemaakte in Afghanistan, de hoogte van de sneeuw en de grootte van jullie velden, en dat het niet evident is voor een minderjarige om zulke vragen te beantwoorden (CGVS 2, p. 18), merkt het CGVS op dat deze vragen betrekking hebben op uw directe leefwereld, dat er op een concrete, niet op een abstracte, manier werd gepeild naar uw kennis en dat kan verwacht worden dat een minderjarige van uw leeftijd in staat is dergelijke vragen te beantwoorden. Het CGVS voegt toe dat u gevraagd werd de hoogte van de sneeuw aan te geven met uw handen, wat u ook zonder aarzelen deed, en dat u de grootte van de velden aangaf op verschillende manieren, u vergeleek de velden met name met de kamer en gaf de oppervlakte ervan in bispa en vreemd genoeg zelfs in vierkante meter aan (CGVS 2, p. 10, 15).

Dat u wel enige feitelijke kennis hebt van uw district is niet voldoende om aan te tonen dat u voor uw komst naar België in Hesarak woonde, het is immers verre van ondenkbaar dat u dergelijke kennis via het internet of via contacten met derden hebt verworven. Dat u de feitelijke kennis die u heeft niet kan staven met doorleefde verklaringen, doet verder de indruk ontstaan dat deze kennis van ingestudeerde aard is.

Het CGVS merkt voorts op dat volgens informatie in het administratief dossier u op 4 september 2017 een verzoek om internationale bescherming deed in Slovenië. U gaf daar dezelfde naam en nationaliteit op als in België, maar u verklaarde er dat u geboren bent in 2000 in Peshawar. Geconfronteerd met deze vaststelling zei u aanvankelijk dat u hier niet van wist en dat u vergeten was wat u zei in Slovenië (CGVS 1, p. 7). Later verklaarde u dat u de dingen in Slovenië misschien niet goed begrepen had (CGVS 1, p. 7). Tijdens uw tweede onderhoud zei u dat u misschien gezegd hebt dat u in Peshawar geboren bent maar dat u het zich niet herinnert (CGVS 2, p. 8). Pas op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud gaf u toe in Slovenië gezegd te hebben dat u in Peshawar geboren bent, u zou dit gezegd hebben op aanraden van andere mensen maar het zou niet de waarheid zijn (CGVS 2, p. 15).

Hoewel u er herhaaldelijk op werd gewezen dat het CGVS uw nood aan bescherming niet correct kan beoordelen als het geen zicht heeft op waar en in welke omstandigheden u woonde voor uw komst naar België, wat tot een negatieve beslissing kan leiden, en u herhaaldelijk expliciet geïnformeerd werd dat het niet noodzakelijk een probleem is als u elders in Afghanistan of in een ander land zoals Pakistan zou

gewoond hebben, bleef u volhouden dat u uw hele leven in Hesarak hebt gewoond, dat u niet in Pakistan geboren bent en dat u er nooit gewoond hebt (CGVS 1, p. 7, 13 en CGVS 2, p. 8, 15, 16).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in Dargan, gehucht van het dorp Nawar, gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

Met betrekking tot uw vluchtrelaas kunnen bovendien een aantal merkwaardigheden vastgesteld worden. Vooreerst gaf u aanvankelijk als reden voor uw komst naar België dat uw vader u vertelde dat er een probleem was met de taliban en dat hij u de echte reden niet gaf, hij zou u verteld hebben dat u het land moest verlaten omwille van uw veiligheid (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 31/10/2017). Tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 26 februari 2018 verklaarde u dat uw vader door de taliban bedreigd werd omwille van zijn werk als leerkracht op een meisjesschool en dat uw vader, uw broer Z. en u gevraagd werden samen te werken met hen (DVZ, vragenlijst CGVS). Het is opmerkelijk dat u bij het CGVS een gedetailleerd relaas gaf, onder meer over uw vader die meegenomen en een aantal dagen vastgehouden werd door de taliban en over uw paternale oom die lid was van de taliban (CGVS 1, p. 15-17), maar dat u deze elementen niet vermeldde bij uw eerdere interviews. Toen u erop gewezen werd dat u bij uw eerste gesprek gezegd had dat uw vader slechts verteld had dat er een probleem was met de taliban en dat hij niet de echte reden gaf, terwijl u bij het CGVS een gedetailleerde uitleg gaf, repliceerde u dat het eerste interview kort was en dat ze niet veel dingen vroegen (CGVS 1, p. 17). Dit verklaart deze omissies echter niet voldoende. U zou immers op de hoogte zijn van de vasthouding en problemen van uw vader omdat uw vader u dit zelf verteld heeft en u wist in Afghanistan reeds over de problemen van uw vader en het feit dat uw oom bij de taliban was, zo zei u (CGVS 1, p. 17 en CGVS 2, p. 8). Dat u zulke essentiële gegevens van uw relaas, die rechtstreeks aanleiding tot uw vertrek gaven, niet vermeldde bij de DVZ en de dienst Minteh kan dan ook niet verklaard worden door het feit dat deze interviews kort waren.

Voorts is het opmerkelijk dat u weliswaar een vrij uitgebreid spontaan vluchtrelaas gaf, maar dat u nauwelijks kon antwoorden op specifieke vragen. Zo weet u niet door wie uw vader meegenomen is, waar uw vader vastgehouden werd en hoe hij erin slaagde te ontsnappen, uw vader zou u dit niet verteld hebben (CGVS 2, p. 16). Het is opmerkelijk dat uw vader u wel verteld zou hebben over zijn vasthouding en wat daar gebeurde, onder meer hoe hij ondervraagd werd door de taliban (CGVS 1, p. 16), maar dat hij niets vertelde over zijn ontsnapping, de personen die hem vasthielden en zijn plaats van vasthouding.

Er dient voorts opgemerkt te worden dat u geen duidelijk zicht biedt op de verblijfplaats van uw familie. Hoewel u via Facebook in contact bent met uw maternale oom (CGVS 1, p. 4 en CGVS 2, p. 4) hebt u geen idee waar uw vader en broer Z. verblijven. Jullie zouden samen naar het district Sherzad gegaan zijn, u weet echter niet op welke plaats in Sherzad jullie verbleven, u weet ook niet bij wie jullie daar verbleven en u weet evenmin of de persoon bij wie jullie verbleven een vriend, een familielid of iemand anders was (CGVS 2, p. 5). Toen u in Servië was had u één keer telefonisch contact met uw vader, uw vader vertelde toen niet waar hij was en u hebt het ook niet gevraagd, wat toch wel merkwaardig is gezien u samen met uw broer en uw vader uw dorp ontvlucht was terwijl uw moeder en andere broers en zus achtergebleven waren (CGVS 2, p. 6). U weet niet of uw vader en broer nu nog in Sherzad verblijven of waar ze verblijven (CGVS 1, p. 13 en CGVS 2, p. 5, 7). Na uw eerste onderhoud bij het CGVS hoorde u van uw oom dat uw vader één keer naar huis is gekomen, daarna zou hij weer gevlucht zijn van de taliban (CGVS 2, p. 5). Uw oom vertelde u niet meer over uw vaders bezoek, hij zei ook niet waar uw vader naartoe ging na zijn vertrek en zei niets over uw broer Z., u weet zelfs niet of uw broer samen met uw vader naar huis kwam (CGVS 2, p. 5). Uw moeder was op het moment van uw vertrek in uw dorp, maar u weet niet waar ze nu verblijft, uw oom heeft u dat niet verteld ondanks het feit dat hij vertelde dat ze het goed stelt (CGVS 2, p. 7). Dat u uiteindelijk zei dat u uw oom S.A. niet vertrouwt lijkt slechts een excuus te zijn voor uw onwetendheid over uw familie, u gaf geen aannemelijke verklaring voor waarom u hem niet zou vertrouwen (CGVS 2, p. 7). Hoewel u erop gewezen werd dat het belangrijk is dat het CGVS een goed zicht heeft op de situatie van uw familie bleef u volhouden dat u niet weet waar ze nu verblijven (CGVS 1, p. 19 en CGVS 2, p. 7).

Dat u ondanks contacten met uw oom niets zou weten over de huidige verblijfplaats van uw ouders, broers en zus is gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen niet geloofwaardig. Het CGVS kan enkel concluderen dat u geen zicht biedt op uw familiaal netwerk in Afghanistan.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en

aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat alle door u neergelegde Afghaanse documenten, met name uw geboorteregistratiekaart, uw taskara, uw schoolrapport, uw vaders bankkaart, uw vaders opleidingscertificaat, uw vaders schooldocumenten, het document over de beweerdde problemen en de foto's van uw paternale oom, kopieën zijn, die een geringe bewijswaarde hebben gezien deze makkelijk door middel van knip- en plakwerk bewerkt kunnen worden. Deze documenten volstaan aldus niet om uw beweerdde recente herkomst uit Hesarak aan te tonen. Uw verklaring voor het ontbreken van originelen, met name dat er geen elektriciteit is in uw regio, dat er geen winkels van de post zijn en dat mensen daar niet weten wat een postkantoor is (CGVS 1, p. 4 en CGVS 2, p. 4), overtuigt niet, zeker gezien uw oom S.A., die u de kopieën bezorgde en met wie u in contact bent via Facebook, chauffeur is en bijgevolg in staat moet zijn om andere plaatsen, waar wel postkantoren zijn, te bereiken (CGVS 1, p. 4 en CGVS 2, p. 14). Dat uw oom weigerde de originele documenten te verzenden zoals u uiteindelijk beweerdde (CGVS 2, p. 4) is weinig aannemelijk gezien uw oom wel de inspanning deed om u op kopieën van de documenten, Engelse vertalingen ervan en foto's van uw dorp te bezorgen. Het is bovendien helemaal niet geloofwaardig dat uw familie er wel in slaagde gecertificeerde Engelse vertalingen van uw taskara en geboorteregistratiekaart te bekomen maar er niet in slaagde de originele documenten te versturen. Toen u hiermee geconfronteerd werd wist u enkel te zeggen dat u ook verbaasd bent en dat Hesarak niet veel faciliteiten heeft, wat geen afdoende verklaring is (CGVS, p. 19). U slaagde er overigens niet in informatie te geven over hoe uw familie de vertalingen verkreeg (CGVS 1, p. 19). Met betrekking tot de kopie van de geboorteregistratiekaart dient opgemerkt te worden dat de datum van uitgifte van dit document 22 mizan 1396 (westerse kalender 14 oktober 2017) is, wat geruime tijd na uw aankomst in Europa en kort voor uw verzoek om internationale bescherming in België is. Nochtans verklaarde u aanvankelijk dat u de geboorteregistratiekaart thuis had toen u nog in Afghanistan was (CGVS 1, p. 18). Toen u gewezen werd op deze tegenstrijdigheid verklaarde u plots dat het mogelijk is dat de oude geboorteregistratiekaart gescheurd was en dat er een nieuwe gemaakt werd, u kon daar echter niets over zeggen (CGVS 1, p. 19). Dat u uw verklaringen plots wijzigde na confrontatie met een tegenstrijdigheid en niet afdoende kan verklaren waarom dit document na uw vertrek werd opgesteld, noch hoe uw familie aan Engelse vertalingen van dit document en uw taskara kwam, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aan. Met betrekking tot de foto's van uw paternale oom dient opgemerkt te worden dat u niet kan staven dat deze persoon inderdaad uw oom is en dat hij lid was van de taliban. Met betrekking tot de foto's van uw reis naar Europa dient opgemerkt te worden dat deze foto's geen bewijswaarde hebben met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Over het geheel van de door u neergelegde Afghaanse documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief."

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers relaas niet vermogen te herstellen. Verzoeker voert aan dat hij aan zijn medewerkingsplicht heeft voldaan door documenten neer te leggen ter staving van zijn herkomst en dat er een verschuiving plaatsvindt van de bewijslast. Hij voert verder aan dat uit rechtspraak van de Raad blijkt dat de algemene corruptiegraad in het land van herkomst de instanties er niet van ontslaat om onderzoek te voeren naar de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documenten. Nog daargelaten de vaststelling dat verwijzingen naar rechtspraak van de Raad niet dienstig zijn bij gebrek aan precedentenwerking, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing omstandig en op pertinente wijze werd gemotiveerd waarom aan de door verzoeker neergelegde documenten bewijswaarde dient te worden ontzegd, waarbij deze motivering zich niet enkel beperkt tot een algemene verwijzing naar de relatieve bewijswaarde van documenten uit Afghanistan, doch tevens naar verzoekers ongeloofwaardige verklaringen over het ontbreken van de originele versie van de door hem neergelegde documenten. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde kunnen weigeren, met name wanneer deze stukken onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing kan verzoeker niet gevolgd worden dat de door hem neergelegde documenten zijn herkomst uit Nawar kunnen staven.

Waar verzoeker er aan de hand van rechtspraak van de Raad op wijst dat twijfel over recent verblijf het onderzoek ten gronde niet in de weg staat wanneer er geen twijfel over de nationaliteit is, wijst de Raad er vooreerst op dat een verwijzing naar een arrest van de Raad niet dienstig is bij gebrek aan precedentenwerking. Bovendien is de Raad, in het kader van haar devolutieve kracht, van oordeel dat de vaststellingen in de bestreden beslissing voldoende zijn om te besluiten dat verzoeker niet enkel zijn

recent verblijf, doch tevens zijn herkomst uit Nawar, in het district Hesarak in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk kan maken.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar verschillende rapporten over verwestering en het stigma, de discriminatie en de diepgewortelde schaamte waarmee terugkeerders te maken krijgen, benadrukt de Raad dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie over de verwestering en de soms moeilijke en problematische/kwetsbare positie van voornamelijk Afghaanse jongeren bij een terugkeer naar hun land van herkomst. Verzoeker dient immers zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken, *quod non in casu*. Hij beperkt zich louter tot een algemene verwijzing naar zijn verblijf in België, zonder evenwel concreet te duiden op welke wijze dit in zijn hoofde leidt tot een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker toont op geen enkele manier aan dat hij omwille van zijn langdurig verblijf in Europa sinds november 2017 dermate zou zijn verwesterd dat zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken of dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan werkelijk problemen zal kennen omwille van bepaalde opvattingen of het feit dat hij er lange tijd niet heeft gewoond. Wat betreft de verwijzing naar arresten van de Raad, dient andermaal erop te worden gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld.

Verzoeker brengt verder geen concrete argumenten aan die de motieven van de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Hij wijdt verder in zijn verzoekschrift uitvoerig uit over het hoger belang van het kind, waarbij hij benadrukt dat de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming zich in het kader van de onderzoeksplicht die op hen rust, ook de individuele omstandigheden, waaronder de kwetsbaarheid en minderjarigheid van verzoeker, in rekening dienen te brengen om zijn nood aan internationale bescherming in te schatten.

De Raad benadrukt dat het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, niet voortvloeit uit het kind-zijn als dusdanig. De afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dient derhalve beoordeeld te worden binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming. Het concept van "*belang van het kind*" is in die zin niet absoluut. Bovendien kan de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Vluchtelingenverdrag, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad oordeelt overigens dat het hoger belang van het kind in de eerste plaats bestaat in een hereniging met zijn ouders.

De Raad merkt verder op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Er werd hem immers een voogd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verzoeker werd tijdens de persoonlijke onderhouden gehoord in de aanwezigheid van zijn voogd en advocaat. De persoonlijke onderhouden werden bovendien afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die tijdens de persoonlijke onderhouden rekening heeft gehouden met verzoekers minderjarigheid en de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd om hem op een professionele en verantwoorde manier te benaderen.

Uit het administratief dossier blijkt voorts duidelijk dat niet enkel rekening werd gehouden met de procedurele garanties, maar ook met de individuele omstandigheden van verzoeker, waaronder zijn minderjarigheid. Verzoeker brengt geen concrete argumenten aan die aantonen dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de behandeling van zijn verzoek tot internationale bescherming. Er werden hem tijdens de persoonlijke onderhouden immers eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, waaruit niet blijkt dat deze van een onredelijk hoog niveau zouden zijn voor verzoeker. Verzoeker begreep ook kennelijk de logica en de inhoud van de vragen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers jonge leeftijd, doch de bestreden beslissing stelde terecht vast dat verzoekers jonge leeftijd niet kan volstaan om zijn vage, lacunaire en weinig doorleefde verklaringen inzake zijn herkomst en asielrelaas te verklaren.

De Raad benadrukt dat, verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. Het is dan ook de taak van verzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken. De commissaris-generaal heeft hierbij inderdaad een samenwerkingsplicht, in die zin dat het de door verzoeker aangebrachte elementen moet

beoordelen, rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid en zijn specifieke kwetsbaarheid.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoeker zijn herkomst uit Nawar in het district Hesarak in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn recente herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 13, p. 2, 7, 13, 19; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 9, p. 8, 15).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP